

NERUDA INTERJÚ IV.

Az alábbiakban közreadom a dr. Nerudával 1997.dec.31.-én készült interjú szövegét. Engedélyezte, hogy beszélgetésünket hangszalagra vegyem. Ez egyike azon öt interjúnak, melyeket még rögzíteni tudtam. Pontosan úgy adom vissza ezeket, ahogy elhangzottak. Semmiféle szerkesztés, vagy javítás nem történt, a dr. Neruda által használt nyelvtant, kifejezéseket és szavakat változatlan formában írtam le.

(E rész előtt ajánlott az első három interjú elolvasása.)

S: Ahogy ígértem, az egyik téma, amire ma összpontosítani szeretnék, az az „Ősi Nyíl” helyszín. Amit előzőleg közölt, abból úgy értem, hogy a helyszínről gyakorlatilag kipucolták az ott talált műtárgyakat. Hol vannak most, és mit szándékozik tenni velük az ACIO?

N: Dezertálásom időpontjáig a bejárati helység és 23 kamra alaposan át lett vizsgálva, analizálva, a műtárgyakat pedig katalogizálták. Mindent, amit lehetett, elszállítottak az ACIO laboratóriumaiba, további tüzetes átvizsgálás céljából. Azt remélték, hogy olyan technológiá(k)ra bukkannak, melyek segíthetik a BST-kutatás felgyorsulását. Ezek a remények azonban a 24. kamra felfedezésével elszálltak.

S: Idáig még nem esett szó a kamrákról. Mi volt annyira különleges a 24. kamrában?

N: A legérdekesebb az volt, – eltekintve a műtárgyaktól – hogy a 23. kamra kivételével a helyszín olyan tiszta volt, mint egy műtő. Ne feledje, hogy a kamrák egy spirálisan felfelé ívelő folyosóról nyíltak kifelé, a nyers sziklából kivágva. Tudtuk, hogy az optikai lemezen 24 kamra vagy rész lett jelezve, de azt gondoltuk, hogy az a bejárati helyiségre is vonatkozott, jóllehet abban nem találtunk semmilyen műtárgyat.

S: Akkor mire vonatkozott? N: Találtunk még egy rejtett kamrát. S: Hogyan?

N: A 23. kamrában elég sok sziklatörmelék volt a földön. Minden arra mutatott, hogy nem fejezték be, mintha a készítőknél hirtelen távozni kellett volna, vagy mintha egyszerűen elfogyott volna a türelmük. Tetemes mennyiségű időt és energiát fordítottunk a kamra átvizsgálására, remélve, hogy rájövünk az építés módjára, de eszünkbe sem jutott, hogy a törmelék alatt rejtett átjárót keressünk. S: Tehát találtak ott egyet?

N: Röviddel még a távozásom előtt néhány ACIO kutató X-sugárral átvizsgálta a helyiség belsejét. S: Miért?

N: Meg akarták állapítani, hogy nem lett-e hosszútávon instabil a komplexum. Tény, hogy feltörtük a bejáratot, jelentős feszültséget okozva ezzel a szerkezetben. „Tizenöt”, alapos ember lévén, biztos akart lenni, hogy nem változtattuk-e meg akaratlanul is a helyszín szerkezeti integritását. Azon a véleményen volt, hogy a komplexum fennmaradása rövid távon sem biztosított.

S: Okay, tehát az X-sugarakkal megtalálták ezt a másik kamrát. Hogy tudták nem észrevenni előzőleg? Annyira rejtve volt?

N: Nem teljesen. A műtárgyak katalogizálása és elszállítása után el kellett hagynunk a kamrákat. Arra nem gondolt senki, hogy a 10 cm-es törmelék egy függőleges járatot takarhat.

S: Egyenesen lefelé ment? N: Igen. Majd 50 méter mélységig.

S: De a bejárati helyiség 50 méterre volt a 23. kamra alatt.

N: Igen, de nem közvetlenül. A 24. kamra csupán 4 méterre van a bejárati helyiségtől.

S: Volt ott egy átjáró, vagy csak a 23. kamrából lehetett megközelíteni?

N: Csak a 23. kamrából, ami szinte lehetetlen feladatot jelentett. S: Miért?

N: Mert a járat szűk volt egy felnőttnek, és túl hosszú is volt.

S: A rendelkezésükre álló technológiával nem tudták volna kiszélesíteni?

N: Ez is egy lehetőség volt, de Tizenöt nem tartotta szükségesnek.

S: Miért nem? Meglehetősen fontos felfedezésnek tűnik – talán a kulcs mindenhez.

- N: Le tudtunk engedni egy kamerát, és távolról lefényképeztük az egész helyiséget.
- S: És mit láttak?
- N: Az összes méretét tekintve az volt a legnagyobb a kamrák közül. A falfestmény ugyan- csak a legnagyobb volt, és akárcsak a 23. kamrában itt is vízszintesen helyezkedett el. Találtunk egy technológiai műtárgyat is, mely szintén túl kemény dió volt az ACIO-nak.
- S: A méreteken kívül más különbség is volt?
- N: Nagyon hasonlított a 23. kamrához annyiban, hogy éppen olyan befejezetlen benyomást tett, csak épp háromszor akkora volt. A festménnyel szemben a falon jelek voltak a fal- ba vésvé, melyek öt karakterből álltak, hét csoportra osztva.
- S: Mutatott fotókat a festményekről. Ez köztük volt? N: Nem. S: Hogy néz ki?
- N: Az összes között a legbonyolultabb és legelvontabb, ezért nehéz leírni. Mint a többi fest- ménynél is, ennél is komoly erőfeszítéseket tettünk, hogy megfelejtsük a szimbólumokat és elemezzük a festmény tartalmát, de valójában csak találgatásokba tudtunk bocsátkozni.
- S: Van valami feltételezésük, hogy miért rejtették el a 24. kamrát?
- N: Emlékezzen rá, hogy a LCS túlnyomó része azon a véleményen volt, hogy az egész komp- lexum elrendezése az emberi genomra épül. S: A hélix-alak miatt?
- N: Egyrészt, és az a tény, hogy 23 kamra volt – pontosan annyi, amennyi kromoszóma, ill. kromoszóma-pár egy normális emberi sejtben található. Ezek, és néhány, a festményeken található részlet, valamint a megfejtett filozófiai szövegek révén arra a következtetésre ju- tottunk, hogy az egész helyszín az emberi génekről akar mondani valamit.
- S: Okay, de miért volt a 24. kamra rejtve, és mi köze van az emberi génekhez?
- N: Nem tudom biztosan, de emlékezzen, hogy a 23. kromoszóma az egyén nemét határozza meg. A festmény a 23. kamrából az egyetlen, mely – még ha elvontan is – egy férfi és egy nő nemi jegyeit ábrázolja. Úgy gondoljuk, hogy ez nem véletlen. Az, hogy a 23. kamra befejezetlen volt, azt sugallja, hogy valamiképpen a 23. kromoszóma sem végleges, és a szex-génnek valami más funkciója is lehet, melyet még nem ismerünk.
- S: De hát az egész genom befejezetlen, nem? Olvastam valahol, hogy a DNS-lánc 95-97%-a kihasználatlan. Nem így van?
- N: Az igaz, hogy a génekben tárolt információk nagy része nem hasznosul, de maguk a gének struktúrája integráns egész, már amennyire jelenleg meg tudjuk ítélni. Időről időre előfor- dulnak természetesen genetikai mutációk, de ezek nem a befejezetlenség, hanem inkább véletlenszerű genetikai keveredés eredményei.
- S: Akkor most mi a helyzet a 24. kamrával? Léteznek emberek 24 kromoszómával?
- N: Először is, 23 pár kromoszóma van, és léteznek emberek „extra” kromoszómával, de ez ál- talában nem kívánatos, és gyakran halálos. Kutatásaink során soha nem talákoztunk olyan normális és egészséges emberrel, akinek 24 pár kromoszómája volt.
- S: És az nem lehet, hogy nem kromoszóma-párokról szól a történet? A kamrák sincsenek pár- ban, így talán 24 kromoszóma-ciklusról van szó.
- N: Ezt a lehetőséget is megvizsgáltuk. S: És.....?
- N: Megfelelő bizonyíték hiányában a hipotézis el lett vetve.
- S: Tehát emberekben nem fordul elő a 24 pár kromoszóma. Miért hoztak volna létre a SZK egy nyilvánvalóan a genetikára utaló formátumot, egy ekkora hibával?
- N: A LCS-ban senki nem gondolta, hogy itt hibáról van szó. Csimpánzoknak, orangutánok- nak és gorilláknak szintén 24 pár kromoszómája van. S: Majmokról beszélünk?
- N: Bármelyik molekulár-biológus megmondhatja önnek, hogy genetikánk 98%-ban egyezik a csimpánzéval. S: A SZK tehát így tisztelegtek a csimpánzok előtt?
- N: Nem, csak az igazságot mondom. 1955-ig a tudósok azt hitték, hogy az embernek 24 pár kromoszómája van, mint a csimpánznak és a gorillának, de aztán rájöttek, hogy valahol útközben az embereknél két kromoszóma-pár fuzionált.....
- S: És hogy függ mindez össze a 24. kamra felfedezésével?

- N: Valószínűleg nincs összefüggés. Az emberi genom olyan, mint egy 23 kötetből álló enciklopédia. Könnyen lehet, hogy a 24. kamra esetünkben megegyezik a tartalomjegyzékekkel, ill. a tájékoztató kötettel.
- S: De ellentétben a többi 23-mal, ez nem látható.
- N: Úgy gondoltuk, hogy jelentősége van annak, hogy a 24. kamra rejtve volt, és csupán egy szűk, függőleges járat köti össze a 23.-al. Elméletileg lehetséges, hogy a 24. kromoszóma nem egy molekula-alapú géntár. Elképzelhető olyan genetikai mutáció, mely a jövőnkbe vezet, vagy a 24. kamra egyszerűen az emberi faj olyan új vetületét jelképezi, mely jelen pillanatban még csak latens, ill. kódolatlan állapotban létezik.
- S: Mi Tizenöt véleménye minderről?
- N: A ZEMI a változatok széles skáláját elemezte, és azt hiszem, hogy Tizenöt többé-kevésbé elfogadta a legvalószínűbb variánst, azt t.i. hogy a 23. kromoszóma meg fog változni, hogy megteremtse, vagy katalizátorként előidézze a 24. kromoszóma létrejöttét, mely navigációs rendszerként, vagy iránytűként szolgál majd a jövő genetikusai számára.
- S: És a ZEMI mindezt egy szingli festményből szűrte le?
- N: A ZEMI 62 különböző elemzést készített a 24 festményről, melyek mindegyike meghaladta a 40%-os valószínűséget. Ez csak úgy lehetséges, ha egy tárgy megfelelő komplexitással van kódolva, és ez a kódolás a valószínűségek hálószerű megjelenését eredményezi. A festmény, a szemközti falba vésett glyph-ekkel kielégítette ezt a feltételt. Az ACIO ezt a jelenséget Bonyolultsági Egymásba-kapcsolódásnak – Complexity Interlock – nevezi, és egy nullától százig terjedő skálán méri. Ha egy tárgy vagy esemény ezen a skálán eléri a 15-öt, kódoltnak tekinthető. A 24. kamrában talált műtárgyak CI értéke volt a legmagasabb: 94.6. Ezt az értéket leginkább a 6. kamra közelítette meg 56.3-as értékkel.
- S: És ez miért lényeges?
- N: Mert Tizenöt a 24. kamrát az egész komplexum kulcsának tekintette. A ZEMI elemzése jóval egyértelműbb volt, mintsem azt most érzékeltetni tudnám.
- S: Tudna valami példát mondani arra, hogy a ZEMI hogyan állapítja meg ezt a CI értéket?
- N: Először digitális elemeire bontja a festményt, vagy tárgyat. Szín, arányok, helyzet, alak, ismétlődések, megállapításra és elemzésre kerülnek. Példának okáért, a 24. kamra festményén az egyik absztrakt figura, mely mintha fentről lefelé lebegne, 23 csillagot tartalmaz a középső részében. A ZEMI ennek különös jelentőséget tulajdonított, így ez képezi a valószínűségi háló egyik szálát. Ezen a módon rendeli hozzá a képhez a számítógép a többi szálát is, megpróbálva egy egybevágó vázlatot kialakítani. Ha ezt megfelelő matematikai összefüggések is alátámasztják, akkor meg lehet állapítani, hogy a tárgyat bizonyos meghatározott céllal készítették.
- S: Más szavakkal a magasabb CI-érték magasabb célzatosságot jelez?
- N: Igen, különösen, ha a megkülönböztetés annyira fontos, mint a 24. kamra esetében.
- S: Összefoglalva tehát, az Ősi Nyíl helyszín az emberi genomot testesíti meg valamilyen szinten, és megjósolja a 24. kromoszóma kialakulását, mely visszavezet bennünket szörös rokonainkhoz. Nem volna ez visszafejlődés? N: Nem. S: Miért?
- N: A 23. kromoszóma molekuláris rendszere a legdinamikusabb és a legellentmondásosabb az emberi kromoszómák között. Potenciálisan mindenféle mutáció elképzelhető. A molekuláris-, és kvantumbiológusok csak most kezdik felismerni ezeket a realitásokat. A ZEMI elemzésének eredménye – többek között – az volt, hogy a 24. festmény nem a szexuális, hanem a spirituális azonosságunkkal foglalkozik. S: Hogyan?
- N: Legalább húsz percig tartana, míg elmondanám a lényegét. Akarja, hogy folytassam?
- S: Nem tudna egy rövid összefoglalót adni?
- N: Megpróbálom. Többféle kapcsolat van a 23. és 24. kamra között: a legfeltűnőbb, hogy a 24. kamra csak a 23.-ból érhető el. Ez azt sugallja, hogy a 24. kamra a 23.-ban jelzett feltételek és viselkedésminták eredményeképpen jöhet csak létre. Tehát bizonyos értelemben

a két kamrát összekötő járatot egy szülőcsatornának tekinthetjük, ahol a 24. kamra az újszülött. Miután a 23. a szex-kromoszóma, az az egyén szexuális és fizikai azonosságát határozza meg, tehát a hatása nagyrészt két irányú. Logikusan tehát arra lehet következtetni, hogy ha ez egy új kromoszómának ad életet, annak a spirituális énünkkel kell összefüggésben lennie, különösen a Központi Fajról rendelkezésünkre álló egyéb információk fényében.

S: Úgy érzem, hogy Ön hisz is ebben.

N: Életképes hipotézisnek tartom, de az Ősi Nyíl helyszín pontos célját még vizsgálni kell.

S: Van ehhez hasonló projekt, amiben az ACIO érdekelve van?

N: Ebben a nagyságrendben nincs, de az ACIO minden olyan témában benne van, melynek bármiféle ET-vonatkozása lehet. (ET = Extraterrestrial = Földönkívüli)

S: Tudna példát mondani?

N: A 60-as évek közepén gravírozott köveket találtak egy földalatti rendszerben, Peruban. Némely körülmény hasonló volt a jelenlegihez. S: Hogy-hogy?

N: Egy meglehetősen bonyolult földalatti konstrukció volt, mely finomam vésett kövek tízezreit tartalmazta, melyeken a Föld, és egy történelem előtti civilizáció hatalmas történelmi adattára volt andezitre vésve.

S: És ezt is titokban tartották?

N: Épp ellenkezőleg, de az akadémikus körök részéről, akik fenyegetve érezték pozícióikat, olyan hamis információs áradat indult meg, mely végül is elvette az egész hitelességét.

S: Még mindig nem bírom megemészteni, hogy egy olyan kormány szerv, mint az ACIO, ennyire a színpalak mögött tud ténykedni, és választott képviselőinknek halvány fogalma sincs úgy a létükről, mind a tevékenységükről illetően.

N: Van azért olyan hivatalnok, aki tud az ACIO-ról, de abban igaza van, hogy igazi célját nem is sejtik. S: Tehát akkor ki tud róla, és ki nem?

N: Nem olyan egyszerű egy ilyen listát összeállítani. Azoknak a választott tisztségviselőknek a listája, akik tudnak róla, rendkívül rövid. S: Mennyire rövid?

N: Nem akarom megmondani pontosan, csak annyit, hogy nem éri el a tízet. A világ politikai rendszere nem republikánusokra és demokratákra, vagy liberális és konzervatív pártokra tagozódik. A felosztás alapja a tudás, és az alapvető intelligencia. A titkos hálózatnak a pénzügyi alrendszere – melyről a múlt héten beszéltem – magas szintű tudással rendelkezik, melynek egy részét megosztja a katonai és termelői alrendszerekkel. Ez a három erő alkotja a világ önszervező erejét, és a feltételezett Alfa-szervezet az Incunabula, mivel ők ellenőrzik a világ pénzkészleteinek és kemény értékeinek (arany, gyémánt, olaj, stb) döntő többségét.

S: Okay, álljunk meg egy pillanatra, mert szombati beszélgetésünk után kis kutatást végeztem, és megtudtam egy pár dolgot az Illuminátusokról. Ez ugyanaz a szervezet?

N: Nem, az Illuminátusok tagjai a hálózatnak, de nem ők az Alfa-erő. Ők más „kékvérű” szervezetekkel vannak kapcsolatban, főleg európai gyökerekkel, de céljaik és törekvéseik nem azonosak az Incunabuláéval.

S: És mennyiben eltérőek? Mert abból, amit mondott, azt hittem, hogy róluk beszél.

N: Először is, azt kell megérteni, hogy az a titkos hálózat, melyre utaltam, laza szálakkal van összekötve, mivel eltérő céljaik vannak. E mellett azonban egyfajta „bajtársias” érzés tartja össze a hatalmasabb csoportokat, főképpen, mert hasonlóan befolyásos pozíciókat birtokolnak az üzleti élet, a tudomány, vagy kormány szinten.

Mindazonáltal, ezeknek a csoportoknak a legfőbb célja, hogy tagjait az üzleti-, és kormánykapcsolatok segítségével még több vagyonhoz és befolyáshoz juttassa. Hasonló ez egy hatalmasokból álló szervezett hálózathoz.

S: Biztos benne, hogy ugyanarról a szervezetről beszélünk?

N: Sok olyan történet kering az Illuminátusokról, melyek inkább legendákon, mint tényeken

alapulnak. Túl sok összeesküvést tulajdonítanak nekik, jöllehet nem ez jellemző rájuk. Vezetőségük túlságosan szem előtt van, és a média keresztul-kasul átvizsgálta őket. Ha mindezeket számba veszi, elveti a világméretű konspirációk gondolatát.

- S: Mi a helyzet az Illuminátusok okkult vonatkozásaival? Van valami alapjuk?
- N: Az Illuminátusok feltételezett vezetői nem okkultisták, vagy sátánimádók, ahogy gyakran vádolják őket. Ez rendszerint azoknak az összeesküvés-elméleti ámok-futása, akik az ellen séget Lucifer bőrébe bújtatják, aki a szemükben egyenlő az okkulttal. Az Illuminátusok, jöllehet egy elit szervezet, olyan nőkből és férfiakból áll, akik nem simulnak bele az ember hitrendszerébe. Ami náluk számít, az a tag személyes kapcsolatrendszere.
- S: És nincs jelentős befolyásuk a politikára?
- N: De igen, ahogy a Szabadkőműveseknek, a Koponya és Csontoknak, és ezt a laza szövetséget alkotó vagy huszonhét más szervezetnek is van, de azok, akik az alaptervet készítik és ellenőrzik, nincsenek közvetlen kapcsolatban eggyel sem ebből a harmincból. A valóság az, hogy ezek a szervezetek valójában annak a három erőnek egyikében tevékenykednek, melyeket az Incunabula hangol össze, és ellenőriz.
- S: Azt mondja, hogy ezen három erőn belül található a világ politikai díszletei, és a legtöbb pénzzel és tudással rendelkező csoport ellenőrzi alapvetően a másik kettőt?
- N: Az Incunabula nem parancsol a másik kettőnek. Olyan stratégiai információkat bocsát ki, melyek a másik két erőt a kívánt irányba mozdítják. Úgy tekintheti ezt a három erőt, mint egy egyenlőszárú háromszöget, melyben a csúcson az Incunabula, a két alap-ponton pedig a katonai, és a termelői erők állnak. Ez a globális hatalom igazi szerkezete.
- S: Nem látom tisztán, hogy mi különbözteti meg ezt a három erőt.
- N: Az Incunabula a világ pénzforgalmával, és az olyan kulcsfontosságú termékek biztosításával foglalkozik, mint az olaj, vagy a gáz: a Katonai szárny a demokrácia világméretű elterjesztésével és megőrzésében érdekelt, ezáltal is védve Európa és Amerika domináns hatalmainak az érdekeit: a Termelői Erők az iparra, és a polgárok jólétére próbálnak figyelni.
- S: De hogy tudja az Incunabula a másik kettőt a kívánt irányba befolyásolni? Tudna erre egy példát mondani?
- N: Mit gondol, miért rohanta le Szaddam Husszein Kuwaitot?
- S: Hogy megszerezze a olajkutakat, és ezáltal egy rakás pénzt.
- N: A felszínen ez közel áll az igazsághoz. Az iráni háborút követően Szaddam kiürítette az államkincstárat, és szüksége lett volna Kuwait gazdagságára, de azt is tudta, hogy a hadsereg nem alkalmas egy másik ország anektálására, és hogy a nyugati hatalmak szükség esetén megvédenék érdekeiket.

Szaddam komoly dilemmával állt szemben. Több, mint egymillió leszerelt katonának nem tudott munkát adni, mivel a gazdaság nem tudta ezeket felszívni. A Katonai Szárny jól látta ezt, és egy átgondolt dezinformációs kampány révén elhitették Szaddammal, hogy a szuperhatalmak nem torolnák meg az akciót.

A Katonai Szárnyon belül magas beosztásban vannak olyanok, akik az Incunabula „szemei és fülei”. Közismert volt, hogy Iraknak tömegpusztító fegyverei vannak, melyeket az iráni háború alatt fejlesztett ki. A Katonai Szárny ezt olyan tényezőként értékelte, mely képes destabilizálni az olajban gazdag térség erőviszonyait.

Az Incunabula nem tartja ellenőrzése alatt a közép-keleti olajat. Ez az egyetlen terület, ahol nem elsődleges a befolyásuk. Szaddamot belevitték az invázióba, hogy a Katonai Szárny – az egész világ szeme láttára – lefegyverezhesse Irakot. Ez egy olyan világméretű hatással bíró akció volt, melynek forgatókönyvét az Incunabula írta, és a Katonai Szárny hajtotta végre, anélkül, hogy tudatában lettek volna annak, hogy éppen úgy bele lettek csábítva a konfliktusba, mint Irak.

- S: És mindez azért, mert néhány multimilliárdos ellenőrizni akarja a világ olajellátását?
- N: Ez ennél sokkal összetettebb kérdés, habár ez is a pakliban van. Nem tudom, hogy meny-

- nyit akar hallani erről.
- S: A közölt információk után nehéz leállni. Hová vezet mindez? Mi az Incunabula végcélja?
- N: A Közel-Kelettel kapcsolatban kérdezi? S: Igen
- N: Ellenőrizni akarják a nyersolaj-kitermelést. Hatalmuk alá akarják vonni ezt az alapvető vagyont, mely annyira lényeges a világgazdaság alakítása szempontjából. Már ellenőrzik a finomítást és a végtermék elosztását, de az elsődleges terméknél ez még nincs meg, különösen a Közép-Keleten. Ez az elsődleges cél, de látható az is, hogy egy füst alatt be akarják csempészni az övezetbe a nyugati kultúrát, és lassan, de biztosan homogenizálni a világ kultúráját. Ez a globális kultúra lenne aztán a hátere egy globális szabályozásnak.
- S: És mikorra tervezik ezt megvalósítani – feltéve, hogy mindez sikerül is nekik?
- N: Az ACIO szemszögéből nézve 35% az esély arra, hogy a következő 10 év elég lesz erre, 60% pedig arra, hogy 20 év kell hozzá. A legtávolabbi, de biztos időpont 2060 lenne.
- S: És mit kell érteni a globális szabályozás alatt?
- N: Azt a képességet, hogy a bolygó alapvetően fontos forrásait egyetlen, globális politikai testület irányítása alá helyezték.
- S: És miért olyan fontos ez az Incunabulának?
- N: Az egyre fogyó olaj-, és gázkészletek. Ezek nem megújítható források, és míg egy millárd év kellett ahhoz, hogy 3.2 trillió tonna kőolaj létrejöjjön, elég volt 110 év, hogy ez a készlet 1.8 millió tonnára zsugorodjon. A bolygó olajforrásai a gazdaság vérkeringését jelentik. A készletekkel egyenes arányban csökken a gazdaság teljesítőképessége. Ennek instabilitás a következménye, és ha ezt nem szorítják keretek közé, káosz következik.
- S: Tehát minden az olaj körül forog?
- N: Számomra megdöbbentő, hogy ez nem nyilvánvaló. Bárki, aki tisztában van az olajkészletek mennyiségével, egy egyszerű becslés révén megállapíthatja, hogy a világ kb. 50 évnnyire van a készletek kimerülésétől, és ez egy optimista becslés. Könnyen lehet, hogy ez az idő csupán 25 év.
- S: Hogy lehet ez? Nem rémlik, hogy erről bármilyen szinten említést tett volna a média. Ha ez ennyire nyilvánvaló, nagyon nagy sztori lenne belőle.
- N: Sok verzió forog erről egyes médiákban, de a tömegtájékoztatás még nem figyelt fel rá, mivel azok a távoli jövővel foglalkoznak – és ez olyasmi, ami kívül esik a polgárok érdeklődési körén. Mindamellet az Incunabula pontosan erre a jövőre koncentrál, mert ez határozza meg a jelen taktikáját.
- A világ olajkészleteinek kimerülése, a népességnövekedéssel párosulva képezik azt a problémakört, melynek megoldása a leginkább kitölti az Incunabula terveit és esemény-naptárát.
- S: Tehát a fogyó olajkészletek feletti ellenőrzés megszerzése a fő cél. De miért?
- N: Az Incunabula csúcán a tervezési időszak tipikusan 20-100 év, a témától függően. Tisztában vannak vele, hogy egyre nehezebb lesz az olajat kitermelni, és ennek következményeként a finomítási költségek legalább 30%-al megnőnek. Ennek súlyos továbbgyűrűző hatásai lesznek a többi árra, folyamatos recessziót okozva a világ gazdaságában.
- Az Incunabula tervezői hisznek abban, hogy a készletek és a kitermelés/elosztás észszerű, ellenőrzött keretek közé szorítása a legjobb eszköz arra, hogy elkerüljük az Armageddont.
- S: Ennyire komoly a helyzet?
- N: Nem akarok vészmadár lenni, de ez az az alapvető probléma, melyre a világnak a 21. században fel kell készülnie. Bolygónk legkiválóbb elméi ezt már vagy húsz éve tudják.
- S: Akkor a legkiválóbb elmék és a vezetők miért nem dolgoznak ki alternatív energia-kinyerési módokat?
- N: Dolgoznak ilyeneken. Több lehetőséget mérlegelnek – és vannak olyanok, melyeket nem hoznak nyilvánosságra, mivel olyan technológiákra épülnek, melyek nagyhatású fegyve-

rek előállítására is alkalmasak.

A nagyobb problémát az jelenti, hogy hogyan állítsuk át a jelenlegi pertóleum-alapú energia-rendszert egy másmilyenre, azaz hogyan lehetne megváltoztatni az egész, olajra épülő életstílusunkat.

S: Miért akkora gond ez? Szerintem, ha a világ ráébred a valóságra, rendkívül fogadóképessé válik majd bármilyen új energiaforrásra.

N: Hallotta valaha Machiavelli véleményét, hogy milyen nehéz egy rendszert megváltoztatni? S: Nem hiszem.

N: Azt írta, hogy „Semmi nincs, amit nehezebb lenne megtervezni, kétségesebb lenne a siker, vagy veszélyesebb lenne kivitelezni, mint egy új rendszer bevezetése. A kezdeményezőnek számolni kell azok ellenkezésével, akik hasznot húztak a régi rendszerből, és csak azoknak a langyos támogatására számíthat, akiknek valamilyen előnye származhat az újból.

S: Okay, tehát ez a dolog egy csomó tervezést és előkészítést igényel, talán meggyőzést is. De van valamilyen más választásunk?

N: Semmi. Ez a következő 50 év realitása.

S: Akkor ezek szerint az Incunabula ezt a rendszer-változást készíti elő. Igy van?

N: Igen. Ahogy korábban is mondtam, úgy gondolják, hogy az energia-források globális ellenőrzése, és a népességnövekedés megállítása korunk két, egymással szorosan összefüggő kérdése, melyet helyesen kezelve, elkerülhetővé válik az Armageddon.

S: Ezt a szót ma már másodszor említi. A III. világháborúra céloz ezzel?

N: Az Armageddont az ACIO úgy határozta meg, mint a földi káoszt. Ez az az idő, mikor a nemzetközi kereskedelem, kapcsolattartás és diplomácia szervei megszűnnek működni a nemzeti ön-fenntartásért folytatott küzdelem eredményeképpen. Ha ez megtörténne, idáig nem látott erejű fegyverek elpusztítanák a népesség 30%-át. Erről nem szívesen beszélünk, de az ACIO-n belül ez a lehetőség a 21. században teljesen nyilvánvaló.

S: Azt hiszem, hogy Önnek is meg van ez ügyben a privát előrejelzése. Igy van?

N: Igen, de nem beszélnék erről, mert állandóan változik, az események függvényében.

S: De hát ez az a terület, ahol az Incunabula megpróbál világos tervet készíteni!?

N: Igen. Minden más másodlagos fontosságú. S: Más szervezetek is foglalkoznak ezzel a kérdéssel? N: Egy sem. S: Micsoda? N: Az Incunabula az egyetlen, mely ezeknek az előbb vázolt egymást erősítő krízis-feltételeknek az elhárítására koncentrálnak.

S: Úgy érti, hogy kizárólag őket nyugtalanítja a csökkenő olaj-készletek, és a népességnövekedés következtében bekövetkező Armageddon? N: Igen.

S: Tehát másokat nem nyugtalanít a III. világháború, vagy Armageddon, akárhogy is hívjuk?

N: Minden vezető nyugtalan emiatt, de nem ez a központi kérdés, mely leköti őket. Ez egy kevésbé jelentős, mellékes probléma a szemükben. Pontosan emiatt működik együtt Tizenöt az Incunabulával, mert az emberiséget fenyegető veszély valós, és állandó, és mert az idő múlásával a széthullás és káosz feltételei egyre jobban megérnek – hasonlóan egy törzsi háborúhoz. Nincs sok különbség köztük.

S: A Katonai Szárny tisztában van ezekkel az összefüggésekkel?

N: Nincsenek. Nekik megvan a saját rágnivaló csontjuk, mely valamennyire kapcsolódik a témához, de egészen más oldalról. Ők nem foglalkoznak az olajtermelés szabályozásával: biztosítani akarják a hozzáférhetőséget, és ezen keresztül befolyásolni az árat. Nem érdeklik őket a globalizáció gazdasági vagy kulturális vonatkozásai, inkább arra törekszenek, hogy biztosítsák a nyugat típusú demokrácia megvalósulását a térségben, és kizárják a lehetőségét bármilyen, a terrorizmus, vagy egyedi diktátorok jelentette destabilizáló tényező előfordulásának.

S: Ez ellentmond mindennek, amit idáig a katonai lobbiról hallottam. N: Mennyiben?

S: Azt mondja, hogy a katonai lobbik békére és demokráciára törekszik mindenütt, miközben

idáig csak arról olvastam, hogy a katonai vezetés éltető elemei mindenütt a konfliktusok, és az instabilitás. Ha a világban béke van, a katonaság szerepe sima rendőri tevékenységre korlátozódik, hatalma csökken, költségvetése összezsugorodik.

N: Értem, mire gondol. Nem szabad összetéveszteni a Katonai Szárnyat a katonasággal. Jóllehet a katonaság érdekeit tartják szem előtt, jóval távolabb látnak, mint a katonai vezetők. A Katonai Szárny legfelső politikai vezetőkből, üzletemberekből, az elhárítás tagjaiból, tudósokból, és hasonlókból áll. Tagjai megtalálhatók Angliában, Amerikában, Kanadában, Ausztráliában, Izraelben, és sok más országban. Az erő, mely összetartja őket, nem annyira formális szerkezetükben, vagy rendszeres találkozóiban van, hanem olyan titkosított anyagok kiadásában, melyeket tagjaik között terjesztenek. Ezekben meghatározzák a követendő irányvonalat, a célokat, a hosszú távú cselekvési tervet, és az alapvető taktikát és stratégiát, mellyel a Katonai Szárny mindezt el akarja érni.

A Katonai Szárny úgy támadó, mint védekező fegyverrendszereken dolgozik, melyek hatásterülete az űr, biológiai fegyverek, az Internet, és más olyan szegmensek, melyeket idáig még nem tekintett senki harci területnek. Arra törekszenek, hogy emeljék ezeknek az új fegyverek fejlesztésére szánt költségvetést, hogy biztosítsák a szabad emberek jogát a félelem nélküli életre, és hogy ne kelljen sehonnan semmiféle megelőző csapástól tartaniuk. Ennek minden lehetőségét meg akarják szüntetni, és egyben terjeszteni a demokráciát.

S: És ez nem egy nemes cél?

N: A célok talán, de az eszközök már nem annyira. Mindet az erőre alapoznak, és ezáltal ők akarják meghatározni az uralkodó politikai berendezkedést, mely biztosítja a békét. Ez egy kikényszerített béke. Erő, és manipuláció általi béke.

S: De mégis csak béke, és valamilyen demokrácia. Valószínűleg jobb, mint anarchia, háború, vagy önkényuralom.

N: Van más mód is, hogy ezeket a célokat elérjük.

S: Azt mondta korábban, hogy a katonai költségvetés mindenképpen növekedni fog, ha a Katonai Szárny meg tudja valósítani az elképzeléseit. Hogy tudják ezt világbéke közepette is elérni?

N: Olyan új fenyegetésekre fogják irányítani a figyelmet, melyek megalapozzák ezt az igényt még béke idején is. S: Visszatértünk az ET-khez?

N: Többek között. Kína lesz valószínűleg az ellenállás utolsó szigete, mely a demokrácia útjában áll, de erre az esetre a Katonai Szárny olyan eszközökkel akar rendelkezni, melyek meggyorsítják a kívánt változásokat. Előreláthatólag bio-fegyverekben gondolkodnak.

S: Hogy lehet ez, mikor az Egyesült Államok leállította azok gyártását és terjesztését?

N: Sajnos, a legújabb felfedezések a gén-technológiában túlságosan csábítóak, semhogy a Katonai Szárny ne vegye azokat figyelembe, mint potenciális bio-fegyvereket. Már két éve folynak a kísérletek, melyek olyan eljárások kifejlesztésére koncentrálnak, melyek bizonyos emberi fajták genomja ellen irányulnak

S: Mint például a kínaiak?

N: Igen, de lehet, hogy ez sohasem lesz bevetve, csak ismertté válik, mint a Katonai Szárny egy lehetséges eszköze, és ez önmagában kiválthatja a rezsinváltást.

S: Itt meg kell állnom, és bevallom, hogy egy részről sikoltozni szeretnék, és elbújni minden elől, más részről hajtana tovább a kíváncsiság. Ez egyszerűen borzalmas. Az hiszem, hogy nem akarok erről többet beszélni. Rendben?

N: Én csak olyan őszintén válaszolok a kérdéseire, amennyire csak tudok.

S: Tudom, és nem Önnel, vagy a válaszaival van bajom. Csak azt mondtam el, amit érzek.

N: Értem. S: Akar egy szünetet? N: Én jól vagyok, de ha akarja.....

S: Én rendben vagyok..... Mondjon valamit a Termelői Erőkről. Mi a szerepük mindebben?

N: Megismétlem, ne gondolja, hogy ők, vagy a Katonai Szárny formális csoportok, tagsági rendszerrel, vagy pártszerű felépítéssel. Leginkább csendes, informális koalíciót alkotnak,

és az Incunabula végrehajtó feladatot ellátó vezetősége révén működnek. Fontos kihangsúlyozni, hogy mingnyájan annak a hatalmi háromszögnek a részei, melyet az Incunabula előbbi 57 évben kiépített.

A Termelői Erő a három közül a legkevésbé szervezett. Létük célja, hogy olyan gazdaságpolitikát alakítsanak ki, és ennek segítségével olyan tevékenységet fejtsenek ki, melyek révén a világ elit osztályai számára biztosítani tudják az anyagi jólétet. Mindenütt biztosítaniuk kell a gazdasági pezsgést, és növekedést. Elő kell segíteniük helyi, regionális és állami szinten a szabad kereskedelmet.

S: Jól gondolom, hogy a republikánusok közelebb állnak a Termelői Erőkhöz?

N: Nem. Ez a három erő nem kötődik semmilyen politikai párthoz, vagy szervezethez. Van, aki tagja úgy a Katonai Szárnyhoz, mint a Termelői Erőhöz, és semmi konfliktusa nincs ebből. Ezek nem kibékíthetetlenül ellentétes, hanem inkább összeegyeztethető erők. Ezek nem kizárólag amerikaiak. A szervezet világméretű, - jóllehet amerikai és európai befolyás alatt, és semmi olyan párt- kötődésük nincs, mint republikánusok, vagy demokraták, és semmiféle állami támogatásban nem részesülnek.

S: Ha az olajkitermelés az Incunabula kezébe kerül, mi lesz az arab államokkal, akik ezt jelenleg felügyelik?

N: Az tőlük függ. Az Incunabula mesteri fokon tudja pénzügyi, és jogi manipulációkon keresztül befolyásolni az eseményeket. Lassan, fokozatosan, és olyan módon, mely a meglepetés erejével hat a királyi családokra, és egyéb helyi szövetségekre. Türelmük félelmetes, és olyan többrétű hatásmechanizmussal operálnak, mely szinte mindig eredményre vezet.

Már jelenleg is sok a királyi családok közül, habár meghatározóak a belső ügyek tekintetében, nincs komoly befolyásuk az olajkitermelésre. Lefölözik ugyan az anyagi hasznot, de valójában mások irányítják az olajügyeket és tartják a kartellal a kapcsolatot, kialakítva az igazán döntő bizalmi, és befolyási viszonyokat. Ezek azok, akiket az Incunabula aztán magába szippant, és lassan megnyeri őket a saját tervei számára. A megfelelő időben a Katonai Szárny a tervvel ellenkező rendszereket megbuktatja, a barátiaknak pedig engedni, hogy tovább irányítsák országuk ügyeit. Ezek részletesen kidolgozott események.

S: És mi lesz aztán, ha az Incunabula megszerezte az ellenőrzést az olaj felett?

N: Megszűnnek a kemény valuták. Az Incunabula azt tervezi, hogy elektromos valutát vezet be, mellyel mindent szemmel tud tartani, és sokkal alaposabban tudja majd az egyén ügyeit ellenőrizni, és elemezni.

S: És mit kezdenek ezekkel az infirmációkkal?

N: Kialakítani a megfelelő szabályokat, és manipulálni az eseményeket, melyek révén biztosítani tudják uralmukat, melynek segítségével véghez tudják vinni az eltervezett változtatásokat. Mihelyt ez a dominancia eléri a kritikus mértéket, egy világkormányt akarnak létrehozni, mely békét és biztonságot hoz a Földre.

S: Nehéz elhinnem, hogy az emberiség javán munkálkodnak.

N: Bizonyos értelemben ez az egyetlen mód, hogy megőrizték a hatalmukat. Ha csak az anyagi jólétükkel foglalkoznának, elvesztenék az ellenőrzésüket azok felett, akiket kormányozni akarnak. A lázadás mindig küszöbön áll, mikor üres gyomrok morognak kórusban.

S: Hogy szüntetik meg a kemény fizetőeszközöket?

N: Egy világméretű recesszió veszi kezdetét a tőzsdéken. Különösen az amerikaiak szoktak hozzá a könnyű tőzsdei pénzeszínáláshoz, és egy pazarló életmódhoz. Ezt nem lehet vég nélkül. A recesszió olyan mértékű lesz, hogy kérdésessé teszi a pénz értékét is. Ez leginkább a harmadik világ országait sújtja majd az amúgy is gyenge lábakon álló gazdaságaik miatt, ekkor az Incunabula minden értéküket fillérekért eladatja velük, cserébe, hogy kicserélje őket a válságból.

A világgazdaság a különféle gazdasági alrendszerek törékeny mozaikja, mely eltérő szinteken, mely a makro-rendszerhez való sima kapcsolatot biztosító pontok nélkül műkö-

- dik – jó esetben. Rossz esetben egy olyan kártyavár, mely a legkisebb fuvallatra összedől. A nehézségekért a valuta- és pénzrendszert fogják okolni az emberek a gazdasági bajokért, és úgy fog kinézni, hogy az elektromos rendszer fokozatos bevezetése tudja csak ezeket a bajokat orvosolni.
- S: Nem vagyok közgazdász, így nem igazán tudom, hogy mit kellene most kérdezni, de van egy émelyítő érzés bennem. Az az érzés alakult ki bennem, hogy az világ egyetlen valódi hatalma az Incunabula, és mindenki más csak dróton rángatott figura ezeknek az elit pénzembereknek a kezében. Ez a tulajdonképpeni lényege a mondanivalójának?
- N: Egyáltalán nem, de megértem, hogy erre a következtetésre jutott a Hatalmi Háromszöget (TOP = Triad of Power) illetően. A TOP realitás, és talán az is marad még generációkon keresztül, és jelenleg kétségtelenül ők vannak a legjobb pozícióban a világ ellenőrzése és fejlődése kapcsán, de vannak más erők is, akik közbeléphetnek, és új lehetőségeket kínálhatnak az világ népeinek. S: Mint a vallások? N: Az az egyik, jóllehet soha nem konkurrálhatnak az Incunabulával az eseményekre történő befolyást illetően.
- S: Akkor mire céloz? Mondjon nevet, vagy példát.
- N: A személyi számítógépek, ill. az Internet elterjedése például nem volt betervezve. Ez nagyon meglepte annak idején az Incunabula vezetőit, és kb. egy évtizeden keresztül komoly fejfájást okozott nekik. Ezt a technikát csak az elit számára szerették volna biztosítani. Az Internet ezzel szemben olyan iramban fejlődött, melyre senki sem mert volna gondolni, és teljesen keresztül húzta az Incunabula számításait.
- S: A másik példa talán az ACIO lehet, nem?
- N: Az Incunabula egyetlen nagy gyengesége vezetőinek tudományos képzetlensége. Vannak ugyan a globális katonai-ipari komplex által kivitelezett projekteknél komoly technikai és tudományos fokozattal rendelkező emberek, nem ők a vezetők.
- S: De úgy rémlik, azt mondta, hogy Tizenöt tagja az Incunabulának.
- N: Igen, de az ACIO-t úgy tekintik, mint pusztán az Incunabula egyik segítőjét. Tizenötöt egy anarchistának tartják, akinek a vízióit az Incunabula vezetősége soha nem osztotta.
- S: Ha ennyire rá vannak utalva az ACIO technológiájára, miért nem raknak Tizenöt helyére olyat, akit jobban bírnak ellenőrizni.
- N: Az elején megpróbálták, de nem ment. S: Miért nem?
- N: Az ACIO egyik első igazgatója az Incunabula Katonai Szárnyának a tagja volt, és igazán bennfentesnek számított, mivel a legfelső vezetőséggel dolgozott együtt, különösen Amerikában. S: Elmondhatja a nevét? N: Vannevar Bush.
- S: Hogy ejti? N: (kiejti) S: Van valami köze Bush elnökhöz? N: Nincs.
- S: Tehát ő vezette az ACIO-t a kezdeti időkben? N: Igen. S: Mi lett vele?
- N: Túlságosan szem előtt volt, és tarthattak tőle, hogy nem tudja titkokat megőrizni.
- S: Miért?
- N: Dr. Bush nagyon tehetséges ember volt, aki mind a technikai, mind a vezetői képességek tekintetében előkelő helyen állt. Bejáratos volt úgy az Incunabula, mint a kormány felső köreibbe. Tudósok és mérnökök hadát vezette, jól. Alapvetően egy tudományos kutatóbázist épített ki a Katonai Szárny részére, de ismertsége problémát jelentett az Incunabula vezetősége számára.
- S: Adjon valami időbeli fogódzót, mert attól tartok, soha nem hallottam erről az emberről.
- N: A II. világháború vége felé történt, hogy felkérték Dr. Busht egy, a NDRC és SPL tudósai által álló csoport vezetésére, hogy lekoppintsanak minden lehetséges technológiát egy 1940-ben, a floridai partoknál talált idegen űrhajóról. Ezek mind az akkor alakult ACIO vezető tudósai voltak. A háború miatt az űrhajóval nem tudtak foglalkozni, de annak befejeztével Bush, ismerősei révén tudomást szerzett róla, és felajánlotta szolgálatait a projekthez. Amennyire tudom, éppen akkortájt hagyta ott a Manhattan-projektet.
- S: Tehát kockázati tényezőt jelentett az ACIO számára?

N: Igen. Ezt a „koppintás”-projektet a legnagyobb titoktartás övezte. Dr. Bush az SPL-en belül végezte a munkálatokat, az OSS által biztosított összegekből, mely a CIA elődje volt. Egy év elteltével sem történt azonban jelentős előrelépés. Bush a jelentését közvetlenül James Forrestalnak tette meg, aki azidőtájt a Tengerészlet feje volt, de nem sokkal később hadügyminiszter lett. Az elnök Truman volt.

Az űrhajó elég jó állapotban volt ahhoz, hogy joggal remélhessék a meghajtó-rendszer lekoppintását, melyet Forrestal a leglényegesebbnek tartott.

S: Milyen évet írunk? N: 1945 vagy 46 lehetett. S: Aztán mi történt?

N: Ne feledje, hogy amit erről tudok, azt az ACIO archívumából tudom, így személyesen nem tudom mindezeknek a valóságát tanúsítani. S: Megértettem.

N: Arra kérték Mr. Busht, hogy másolja le a jármű meghajtó rendszerét 12 hónapon belül, és ehhez az ACIO minden forrását biztosították. S: És sikerült neki?

N: Részben. Az elektromágneses mezőt nem sikerült a feltételezett eredeti intenzitású szintre hozni a fémekben, a nem kívánt elektron-halmozódás miatt, hogy megpróbáljam a helyzetet laikus nyelven érzékeltetni, és ez volt a részleges sikertelenség oka. Mindamelllett, építettek egy-két prototípust, mely a koppintott meghajtó-rendszerrel működött azért valamilyen szinten, és ez elég volt ahhoz, hogy az ACIO felé megnyíljanak a pénzcatornák.

S: Miért nem csatlakozott Mr. Bush az ACIO-hoz?

N: Tisztában volt vele, hogy ez azzal járna, hogy el kellene tűnnie a nyilvánosság elől, és gyakorlatilag a továbbiakban névtelenné válna. Ezt nem akarta, mivel már egy ragyogó feltaláló hírében állt, és megszokta azt a csodálatot és elismerést, mely úgy a kormánykörök, mint a tudományos világ részéről áradt felé. Ugyanakkor az az érzésem, hogy az OSS nem tartotta alkalmasnak erre a feladatra. Bush egy rendkívüli adottságú szervező volt, de az ACIO vezetéséhez akkortájt elvárt átütő fizikai tudás és intellektus híján volt.

S: Hányan tudtak erről a projektről?

N: Nem tudom pontosan. Talán öten vagy hatan voltak tisztában vele teljességében, további mintegy 50 fő pedig részleteket ismert belőle. Nagyon jól őrzött projekt volt.

S: Hogy lehet ilyesmit titokban tartani?

N: A kormányon belül egész osztályok foglalkoznak ezzel. Részletesen kidolgozott sémák vannak, mint jogi megállapodások, világos utalásokkal a szóba jöhető büntetésekre, és ismert elrettentő és megtorló lépések, melyek elég erőszakos technológiákon alapulnak. A legvégső esetben, ha a nyilvánosságra került információ létfontosságú érdekeket sért, egy olyan alszervezet lép működésbe, mely mestere az dezinformációnak, és ferdítésnek. Ezeket az információkat a nyilvánosságra hozni gyakorlatilag lehetetlen volt, és most is az.

S: Ezekkel az technológiákkal már a 40-es években rendelkeztek?

N: Igen. Amíg ezeket keményen alkalmazták, rendesen működtek is. Ezek a titkos szervezetek semmit nem gyűlöltek jobban, mint az árulókat. A szervezés legelső alapelve a hűség-re nevelés volt, melynek a legkisebb megsértését is szigorúan büntették.

S: Témát váltanék egy kis időre. Mostanában úgy tűnt, hogy a politikai és gazdasági stabilitás felé halad a világ, de önt hallgatva, nehezen tudja az ember ezt elképzelni, ismerve az Incunabula, és a Erőtriász (TOP) tevékenységét. Nem így van?

N: Ez egy illúzió. Lehetnek átmeneti szélsőségek, de nézzen vissza csak az elmúlt száz évre. Egymást érték a különféle háborúk.

S: Azért, mert az Erőtriászt a háborúk éltetik?

N: Vannak olyan erők, akik ténylegesen hisznek a jóban, és a gonoszban. Szerintük az országok – csakúgy, mint az emberek – három kategóriába sorolhatók: jó, ördögi, és semleges. A jónak kell uralkodni a világ politikai szerveiben, és biztosítani, hogy a gonosz ne jelenthessen fenyegetést.

S: De a hidegháborúnak vége, nem igaz? A Szovjetunió nincs többé, és ami maradt belőle, többé-kevésbé barátinak tűnik a szabad világ irányában. Így van?

- N: Amikor a hatalom egyetlen ember kezében összpontosul, és annak az országnak a birtokában nagy hatótávolságú rakétatechnológia van, joggal lesznek idegesek a hírszerzők.
- S: Jogosan feltételezem, hogy egy olyan globális hírszerző apparátusra céloz, melyet az Incunabula irányít?
- N: Igen, de ez az irányítás nem formális. S: Értem, de az eredmény ugyanaz, nem?
- N: Igen. S: Elnézést, hogy félbeszakítottam.
- N: A fő ellenség a rakéta-technológia egy koncentrált hatalom kezében. Sok ország rendelkezik már ezzel, és ez bizalmatlanságot szül. Az olyan szervezetek, mint az ENSZ, nincsenek kellőképpen felkészítve az ilyen problémák elhárítására, így gyakran kötnek a nagyközönség számára teljesen titkos megállapodásokat egyes országok, hogy ellensúlyozzák ezt a fenyegetést.
- Irak a tökéletes példa. Említhetjük É-Kóréát is, ott azonban nincs meg az a geográfiai helyzet, mely a lista élére helyezhetné ezt az országot.
- S: Alapvetően a világ tehát három táborba csoportosul. Ez idáig világos, de ki mondja meg, hogy ki a jó, és ki a rossz? Nem rettenetesen szubjektív ez?
- N: Mindig az határozza ezt meg, aki katonailag, gazdaságilag és politikailag a vezetőszerpet játssza. És valóban nagyon szubjektív, és pontosan ez lehet az oka, hogy az USA felvállalta ezt az imperialista szerepkört. Meg akarja határozni a világ számára, hogy mi a jó és a rossz, és így sokkal könnyebben tudja saját rendszerét exportálni a világba.
- S: Ahogy ön fogalmaz, olyan egyszerűnek tűnik.
- N: Mindez természetes következménye egy állam hatalomgyakorlásának. Szüksége van ellenség(ek)re, hogy könnyebben meggyőzze polgárait arról, hogy indokoltan vonja hatáskörébe az életüket érintő döntéseket. Minél nagyobb félelmet tud a polgároknak gerjeszteni, annál nagyobb hatalmat adnak a polgárok az államnak, hogy megvédje őket. Minden állam ezt csinálja, ha eltérő mértékben is.
- S: Azt állítja, hogy például az USA ellenségeket kreál? Mert abból, amit mond, az következik, hogy Amerika különféle ellenségeket csinál, csak azért, hogy növelje belföldi, és nemzetközi hatalmát és befolyását.
- N: Nem mondom, hogy az USA szó szerint ezt teszi. Szerte a világon sok ellenfele van. Maga az a tény, hogy a világ sok pontján van katonailag jelen, szüli az ellenségeket. Politikai hitrendszerének exportja is sok helyütt aggályos, melyben a kulturális gyarmatosítás előjátékát vélik felfedezni.
- S: Mivel mi vagyunk az utolsó szuperhatalom?
- N: Nem. Azért, mert az USA a világméretű katonai jelenlétét virtuóz gazdasági tevékenységgel együtt gyakorolja. Hatásosan agresszív, anélkül, hogy annak látszana. Öv és véd, néha megelőző csapással, néha válasz akcióval, mely rendszerint az eredeti támadás intenzitásának a többszöröse. Amerika érdekei egyfajta mérce lett a szabad világban, és vannak, akik attól tartanak, hogy ez nyílt imperializmusig fajul.
- S: És hogy függ mindez össze az Incunabula és az ACIO tevékenységével?
- N: Az Incunabula az USA-t használja fel globalizációs terveihez. Ő a vezérmén abban a ménesben, mely a közös gazdasági és politikai karámba tereli a nemzetállamokat.
- Az ACIO-t annyiban érinti ez, hogy alaposan elemezte azokat a lehetséges alternatívákat, melyek az USA dominanciája esetén előállhatnak, és arra a következtetésre jutott, hogy az USA csak két módon érheti el a kitűzött célt, anélkül, hogy világháborúba, vagy kilátástalan gazdasági recesszióba hajszolná a világot.
- S: Elárulja ezeket? N: Nem. S: Miért?
- N: Mert ezek a lehetőségek a távolbalátás, nagyon fejlett kompjúter-modellezés, és előzetes BST-tesztek eredményein alapulnak. Jelen pillanatban még nem akarok erről beszélni. Talán egy későbbi alkalommal.
- S: Teljesen tudatában vagyok, hogy egészen eltértünk a tárgytól, de ön vezette ebbe az irány-

- ba a társalgást. N: Értem.
- S: Léteznek már tervek a fentiek megvalósítására? Úgy értem, hogy valójában az Incunabula építi a globalizációt, vagy csak itt-ott kicsit ráségít a természetes folyamatokra, ahol, és amikor kell.
- N: Ez egy alaposan átgondolt folyamat. A tervezés mély, átható, és teljes körű. Nem hibátlan, és olykor nélkülözi a kellő precizitást. De mégis létezik, és az Erőtriász dolgozik rajta, ahogy már mondtam.
- S: És látta ezt a tervet?
- N: A LCS révén tudok róla. Tizenöt kívánsága, hogy mindnyájunk behatóan ismerje a tervet.
- S: Beszélhet ezek bármelyikéről? N: Már céloztam ezekre az interjúk során.
- S: Igen, de nem világos, hogy miképpen fognak az események olyan irányt venni, melynek eredményeképpen az Incunabula fog hatalomra kerülni.
- N: Ez nem egy eleve elrendelt dolog. Amit készülök elmondani, az nem biztos, hogy úgy lesz Ez egy terv. Mindazonáltal egy nagyon ambiciózus, és nagyhatalmú emberek által kidolgozott terv. S: Észrevettem.
- N: Komoly hiányosságok vannak a világgazdaságban, és az Egyesült Államok az elkövetkező hét évben a felszínre akarja hozni ezeket a hibákat, melyek végiggyűrűznek a világban, és pénzügyi nyugtalanságot okoznak. A legbiztosabb mód arra, hogy ezeket a repedéseket ellenőrzés alatt tartsák, szűkíteni azokat a vállalati kiskapukat, melyek révén a kapzsi vezetők megkárosítják a részvényeseket, és megszerezni az ellenőrzést az olajárak felett.
- S: Várjunk egy pillanatra, idáig azt hittem, hogy a kapzsi vezetők alkotják az Incunabulát. Miért dolgoznának maguk ellen?
- N: Az Incunabula vezetők nem azonosak ezekkel. Ők névtelenek. Nem ülnek elnöki székekben. Nem ők a Bill Gates-ek, vagy az európai királyi családok kékvérei. Névtelenek, és ennek révén rendkívüli hatalommal rendelkeznek. Ők az Erőtriász stratégiái, akik olyan szinten irányítják az eseményeket, melyhez képest a vállalati igazgatók és a politikusok, ceruzájukkal ügyetlenül bíbelődő kisiskolásoknak tűnhetnének.
- S: Tehát, ha ön most megnevezné az Incunabula vezetőjét, az semmit nem mondana nekem?
- N: Ez a helyzet.
- S: Ebből a szempontból tehát nem sokban különböznek önöktől az ACIO-ban.
- N: Nagy a különbség. Ők a globalizációt alakítják a politikai és gazdasági szerkezetre való ráhatással, míg mi alapvetően új technológiákat hozunk létre. Ők a világuralmat gyakorolják, mi a tudomány emberei vagyunk.
- S: Nem akartam megsérteni... úgy rémlik, azt mondta korábban, hogy az Incunabula kormány-kiadványokat, és tervezőműhelyeket vett igénybe céljai érdekében.
- N: Nem, az a Katonai Szárny. Az Incunabula többszintű, ahogy már mondtam. Tőlük származnak az elképzelések, ők teremtik meg a feltételeit annak, hogy a titkos tervező-műhelyek, és az elit-hatalom egyéb erői megfelelően kifejtessék hatásukat. Ez egy nagyon összetett folyamat. Ha akarja, többet is mondhatok erről.
- S: Nem, sajnálom, hogy félbeszakítottam. Az Incunabula tervéről beszélt.
- N: Egy digitális deviza-rendszert akarnak létrehozni a globális vezetés átvételével egyidőben, és ennek érdekében át akarják struktúrálni, - jobban mondva teljesen új alapokra fektetni az anyagi javak, és a hatalom megosztásának rendszerét.
- S: Kifejtené ezt egy kissé bővebben?
- N: A terv szerint új kormányokra van szükség az arab államokban. Általános az aggodalom, hogy – akár csak Európa – az arab államok is konszolidálódni fognak, és ennek folyamánaképpen új szuperhatalmak születnek. Ez nagyon megnehezítené egy egységes gazdasági rendszer létrehozását.
- Szupehatalmi helyzetéből adódó agresszivitása révén az Egyesült Államok az Incunabula „fűrőpajzsa” a szükséges változások előidézésében. Egy erős katonai és kulturális

jelenléte akarnak létrehozni Ázsiában, és a Közel-Keleten. Részben az olaj miatt, részben pedig azért, hogy fokozatosan „nyugatiasítsák” a benszülött lakkosságot.

S: Egy pillanat. A katonai bázisaink legalább annyira védik a szövetségeseinket is, mint magunkat, ami pedig a kultúrát illeti, lehet, hogy exportáljuk a filmjeinket és a sztárjainkat, de a többi ország legalább ugyanekkora elánnal teszi ugyanezt.

N: Azért van különbség. Az USA támogat és véd, mert képes ezekben a régiókban támaszpontokat építeni. Megegyezések születnek – néha a nyilvánosság tudta nélkül – hogy a régióon belüli béke és nyugalom érdekében támaszpontokat, és katonai erőt telepítenek. Az Egyesült Államok 170 támaszpontot tart fenn idegen földön. Ez a szám nőni fog.

A kultúrát illetően igaza van, az USA nincs ebben egyedül, de vezeti a mezőnyt.

Senki nem csinálja ezt olyan jól, mint az amerikai társaságok. Ők határozzák meg a szabványt. Más országok próbálnak hasonlót produkálni, belevegyítve egyéni aromájukat.

A kapitalista kultúra kollektívan eléri az arab országokat, Kínát, Észak-Kóréát, Dél-Kelet Ázsiát, és ezen országok lakosai – különösen a fiatal nemzedék – már evvel nő fel.

S: Nem tehetek róla, de az a benyomásom, hogy ön nem valami nagy hazafi.

N: A terv sikere annak függvénye, hogy az Egyesült Államok a századfordulóra a világ egyetlen szuperhatalma lesz-e. Ezért az USA törekedni fog arra, hogy érvényesítse ezt a törekvését, annál is inkább, mivel sok jelentkező lesz erre a szerepre. Mindazonáltal, a folyamat során egyre növekedni fog a jelenléte mindenütt, mint a szabad világ vezetője. Ez az a cél, mely sokaknak szívügye szerte a világban, akár hangot adnak ennek, akár nem.

Nem ítélem el ezért az Egyesült Államokat. Ha lehetősége lenne rá, mindegyik állam ugyanezt tenné. Az USA kitartóan agresszív minden lényeges területen: katonai jelenlét, kultúra, tőke-export, alkalmazott technológia, külügyek, űr,- és gazdaságpolitika, hírszerzés, hogy csak a legkritikusabb területeket említsük.

A természetben a domináns hím uralkodik, ereje, ravaszsága, és erőszakossága révén. Nincs ez másképp az embereknél, és az államoknál sem. Az alpha-hím viseli a felelősséget a védelemért, és a létfenntartásért. És az Incunabula tervezői az USA-t szemelték ki erre a szerepre, mint a legalkalmasabbat, hogy a többi országot a tervezett rendszerbe bevezesse.

S: Okay, ebben van logika. De honnan tudja az Incunabula, hogy a szabad világ el fogja fogadni az Egyesült Államokat a vezetőjének?

N: Nem tudják. Ahogy ma már többször mondtam, nincsenek erre garanciák. Csak azt tudom mondani, hogy ritkán tévednek, és akkor is gyorsan alkalmazkodnak az új helyzethez. Ismét mondom, az Incunabula tervezői, akik az események valódi irányítói, nem akarnak láthatóvá válni, mint a bolygó vezetői. Úgy akarnak irányítani, hogy a világ közben azt hiszi, hogy szabad választása van.

S: Nagyon nehéz elképzelni, hogy a világ valaha is egy vezetőt fog választani. Úgy gondolnám, hogy ez még száz évekre van tőlünk, - ha egyáltalán valaha is megvalósul.

N: Értem a gondolatmenetét, de ami ma még valószínűtlennek látszik, az a megfelelő feltételek megléte esetén hamar valóra válhat. És ez áll az Incunabula törekvéseinek a középpontjában. Tisztában vannak vele, hogy ez akár 2040-ig, vagy még későbbig is elhúzódhat, de meggyőződésük, hogy szükséges egy globális szintű hatalmi konszolidáció, hogy elkerüljünk egy bolygóméretű pusztítást, vagy ahogy korábban neveztük, az Armageddont.

S: Mit kell bolygóméretű pusztításon érteni?

N: Sok olyan romboló erő van, melyek egy bolygón eluralkodhatnak, és az élhető környezet pusztulását okozhatják. A földönkívüliekkel való eszmecsereink során ez egy megszokott téma, és minden jel szerint ez a jelenség gyakran tapasztalható a post-modern civilizációknál.

Egy planétán elterjed az emberi élet, és egyedi nyelvek, kultúrák, gazdasági szisztémák, és államok alakulnak ki. Az egyik állam szerencsés földrajzi környezetben van, a másik nem. Mikor ezeket a szerencsés adottságokat kereskedelmi előnyökre tudják válta-

ni, az egyik állam virágozni kezd, míg a másik csak tengődik. Az erősebb a hatalma alá vonja a gyengébbet, megjelenik a katonaság, és a fegyverek. A legvégső fegyver az alkalmazott technológia. Ha több szuper-hatalom van, el tudják pusztítani egy bolygó teljes lakosságát. Ha a népsűrűség elér egy bizonyos szintet, a következmény ugyanez.

Az növekvő népesség fokozatosan terheli le a bolygót. Ha ez a folyamat ellenőrizetlen, a rombolás olyan méretűvé válhat, hogy a bolygó többé már nem lesz lakható.

- S: Tehát azt mondja, hogy az Incunabula fő célja a globalizációval az, hogy meg akarják menteni a Földet a pusztulástól?
- N: Erre gondolok. Az Incunabula vezetői tisztán látják azokat a veszélyeket, melyek a 21. században fenyegetik a Földet. Hisznek abban, hogy hasznosabb az emberiség számára, ha ők irányítják az eseményeket, és nem hagyják szabadjárá a vetélkedésen alapuló politizálást. Mély meggyőződésük, hogy az államok önző érdekei gátjai a globális konszolidációnak.
- S: Emlékeztessen még egyszer, hogy – ahogy ön nevezi - ez a konszolidáció miért olyan fontos a túlélésünk szempontjából?
- N: Mert a 21. század kihívásai világméretűek lesznek – legyen szó kezelhetetlen recesszióról, csökkenő olaj- és élelmiszerkészletekről, környezetszennyezésről, vagy földön kívüliek látogatásáról – és ezek mind globális, egyeztetett válaszokat igényelnek. Ha a Föld népei nem egyesülnek, az adandó válaszok túl lassúak lesznek, és a romboló erők olyan pályára állnak, ahonnan már nincs visszaút.
- S: Nem pontosan ezért alakult az ENSz, hogy ezekkel a kérdésekkel foglalkozzon?
- N: Az ENSz-et az Incunabula hozta létre, hogy tesztelje ezt a formátumot, mint egy lehetséges világkormány prototípusát. Soha nem akarták a konszolidáció eszközeként felhasználni.
- Azok a témák, melyekről beszélnek, nem az ENSz-ben dőlnek el, még ha beszélnek, és vitatkoznak is róluk. Különböző határozatok születnek, melyek a problémák megoldását célozzák, de végső soron az egyes államok akarata múlik az alkalmazás, megfigyelés, az eredmény elemzése és egy esetleges módosítás, és ez jelenleg semmilyen ésszerű módon nem befolyásolható. Hogy egy Világkormány hatásosan tudjon irányítani, képesnek kell lennie, hogy ezeket a határozatokat vagy módosításokat kikényszerítse. Máskülönben, amikor ezek a fenyegetések konkrétá válnak, az emberiség nem fog tudni szót érteni, és ami még fontosabb nem lesznek képesek összehangoltan fellépni a veszély elhárítására.
- S: Tehát ez az Incunabula igazi végcélja? És mi lett a kapzsi elittel, amiről korábban beszélt?
- N: A kapzsiság él és virul az Incunabula berkeiben, de én a tervezőkről beszéltem – azokról, akiknek a kezében van a valódi hatalom. Őket nem a kapzsiság vezérli. Olyan vagyonok birtokában vannak, melyet még a gazdagok sem tudnának elképzelni.
- Ezek az emberek inkább az emberiség jövőjével törődnek, mintsem hogy a saját vagyonukat növeljék.
- S: Okay, ön szimpatizál velük. De mi van a csillapíthatatlan kapzsisággal, és az önös érdekel? Emlékszem, hogy beszélt erről..
- N: Ezek valós jelenségek, de az Incunabula, mint minden fedett szervezet, több szintre tagolódik. Az alsóbb szinteken érvényben lévő szabályok fent már nem érvényesek. A legfelsőbb szinten olyan tudásnak és széleskörű információknak vannak birtokában, melyekkel a végrehajtó szinteken nem rendelkeznek.
- Az Incunabula stratégiai különleges emberek, és mély felelősséget éreznek az emberiség ügyei iránt. Bizonyossággal állítható, hogy alkalmasabbak ezekre a feladatokra, mint bármely államfő, ezért inkább tervezik, és levezénylik az eseményeket a világban, mintsem csak egyszerű résztvevői legyenek azoknak.
- Az idő múlásával ez a szerep rendkívül felelőssé, sőt az egész emberiség atyai gondnokává tette őket. Nem a kapzsiság motiválja őket, mint sok mást a szervezeten belül, vagy a Erőtriász szélesebb rétegeit, hanem őszintén meg akarják menteni a bolygót. Olyanok, mint a hajó kapitánya, aki tudja, hogy hol leselkedik a veszély a víz alatt, és csende-

sen kikerüli, mert nem óhajt a hajóval együtt elsüllyedni.

S: Okay, habár ön azt mondja, hogy ezek az emberek anonímek, csak van azért nevük, és azonosságuk. Így van?

N: Nem. Mindenféle rendszeren kívül vannak. Lenyomozhatatlanok, és azonosíthatatlanok. Ha elütné őket egy autó, és kórházba kerülnének, diplomáciai papírjaik, és mentességük lenne. Ezen kívül semmiféle nyomukat nem lehetne fellelni. És ha netán valaki megpróbálna tovább kutatni, csak egy kitalált azonossághoz jutna el.

S: És mi van a családdal, vagy a rokonsággal? Gondolom, családba születtek, vagy nem?

N: Igen, ők is emberek, ha erre céloz. A legtöbb esetben gyerekkoruktól nevelik őket erre a feladatra. Huszas éveik elején egy Incunabula-stratéga keze alá kerülnek, és egy nagyon specifikus utódlási folyamat veszi kezdetét, mely kb. tíz évig tart. Huszas éveinek közepétáján minden lehetséges módon tesztelik a lojalitását a következő öt éven át. Ha ezeken átmegy, beleszagozhat az Incunabula belső munkájába. Ez többnyire az illető 33. születésnapja körül van.

Ezen a ponton egy új személyazonosságot kap a jelölt, és szó szerint meghalnak, - már ami a családjukat és barátaikat illeti. Ezek a halálesetek is hozzátartoznak az új identitáshoz, és rendszerint vízbefulladás, vagy égés a halál oka, ahol a fizikai bizonyítékok minimálisak. A megrendezett baleset előtt megszüntetik a biztosításukat, hogy ezen a szálon se tudjanak nyomozni, és a baleset általában egy harmadik világbeli országban van, ahol a rendőrök és nyomozók jobban kézben tarthatók.

A „haláleset” után az új „tervező” egy titkos rítuson esik át, melynek részleteit én sem ismerem. Ez a belső kör lesz az új stratéga „pót”-családja, és ahogy fejlődik tudásban, tehetségben, és intuícióban, kialakul benne egy védő érzékenység az Incunabula hosszútávú céljaival, és törekvéseivel összhangban.

S: Okay, de hát nem nősznek meg, és nem lesznek gyerekeik? Hogy tudják ezeket a dolgokat eltitkolni? Tervezik a jövőt, aztán hazamennek ebédelni az asszonnyal és a gyerekekkel?

N: A tervezők nem házasodnak meg. Az az Incunabula rosszállását vonná maga után. Ez egyike a teszteknek, melyen huszas éveik közepén esnek át.

S: Tehát egyfajta papi életmód?

N: Egyáltalán nem. Senki nem követel cölibátust, de a tervező feladata mindent igénybevevő. Csak egészen minimális lehetőség van egyéb tevékenységekre. Ez egyfajta áldozat, mely elmélyíti a lojalitást a tervezők körén belül.

S: Hogyan találhatnak reménybeli tervezőket, ha egyiknek sincs gyereke?

N: Az Incunabulán belül öt-nyolc tervező van csak egy adott időpontban. Az állandó tagok száma öt, de két vagy három másik személy is tréningben van, ezeknek azonban nincs szavazati joguk. Ami a kérdését illeti, a jelölteket nagyon korán kiválasztják – rendszerint még tini korukban.

S: Ez annak az eredménye, hogy valami figyelemreméltót tettek, vagy más szempontok vannak. N: Kevés kivétellel a származásuk alapján választják ki őket. S: Hogyan?

N: A genetikai vonal és vonások – beleértve az esetleges mutációkat is - alapos vizsgálatának az eredményeképpen. Ebben az Incunabula nagyon otthon van, és nem sajnálják rá az időt és a pénzt. Az ilyen jelölteket 3 évig figyelik, mielőtt bármilyen módon felvonnák velük a kapcsolatot.

S: Egyszerre hányat vizsgálnak?

N: Kb. ötvenet, de egy generációban csak kettő vagy három kerül kiválasztásra.

S: És a többiek nem is tudják meg soha, hogy nem feleltek meg? N: Így van.

S: Hogyan lettek a tervezők? Úgy értem, hogyan kerültek hatalomra?

N: A hírszerző társadalom alkalmatlansága a felderengő hosszútávú krízishelyzetekre vonatkozó információk beszerzésében, és azok megfelelő elemzésében, elsősorban a világgaz-

daság vonatkozásában, eredményezte az Incunabula térnyerését.

Röviddel a II. Világháború után sok állam, köztük az USA is, újjászervezte, vagy létrehozta hírszerző szervezeteit – különösen a külügyi relációban. Mindazonáltal, ezek még a hidegháború szellemében dolgoztak, és formálisan nem osztották meg egymással az értesüléseiket. Az Incunabula egy szilárd, globális hírszerzés hiányának eredményeképpen jutott hatalomra, mint a legcélravezetőbb eszköz, hogy az államokat egy egyesített kereskedelmi platformba navigálja.

- S: Tehát nem a világot akarták megmenteni, hanem vagyont szerezni, legalábbis eleinte?
- N: Igen. S: De hogy indult az egész? Kinek az ötlete volt, hogy létre kellene hozni egy olyan szervezetet, mely minden információt megoszt egymás között.
- N: Semmit nem mondana magának a neve.
- S: De volt egy valaki, aki létrehozta ezt a szervezetet?
- N: Öten voltak, akik a szervezetet létrehozták, és egy volt köztük, akié az ötlet volt.
- S: Hallgatva önt, nem tudok szabadulni attól a benyomástól, hogy ezek a tervezők baromira hasonlítanak az antikrisztusra, legalábbis, ahogy Hollywoodban ábrázolnák őket. Már szinte isten-szerű hatalom van a kezükben. Pedig nem hallottam, hogy bármilyen vallásos kapcsolatot említett volna.
- N: Úgy hiszem, hogy a hatalmukat az emberiség túlélésére koncentrálnák. Nem ördögiek, abban az értelemben, hogy el akarnák pusztítani a földet, vagy az emberiséget. Megpróbálják a világot egy új rendszerre szoktatni, mielőtt még a régi befuccsol, és olyan feltételeket indukálna, mely a faj meghatározó százalékának a megsemmisüléséhez vezetne. Államok szétforgácsolt hatalommegosztása nem lehet a civilizált emberiség választása. Ez kötelezően az egyensúly hiányához, és a régiről az új rendszerre való átállás ellehetetlenüléséhez vezetne. Az interkontinentális rakéatechnika, a nukleáris, biológiai és vegyi fegyverek elterjedése előtt az emberi fajnak a régiről egy új rendszerre való átállása még nem lett volna ennyire kritikus. Az olyan komplex rendszerek, mint a gazdaság és az energetikai ágazat között tátongó szakadék, és a modern fegyverkezési technológia fényében azonban az Incunabula nélkülözhetetlen szerepet játszik.
- S: Hisznek a tervezők Istenben?
- N: Hisznek egy magasabb hatalomban. Talán nem Istennek hívják a szó vallásos hangzása miatt, de tisztában vannak az egyesítő erő mibenlétével, miután Tizenöt megismertette a tervezők mai generációjával a LERM technológiát.
- S: Ez érdekes. Tehát mind látták a LERM-et, és tudják, hogy hogyan működik?
- N: Az első kérdésre a válasz igen, de nem hiszem, hogy értik a működését mikro, ill. szubatomi szinten.
- S: Ha valaki – mint az Incunabula stratégák – megismerkedik a LERM-el, és előtte nem hitt Istenben, ahogy azt a vallások leírják, más szóval ateista volt, ezután megváltozik?
- N: Ismét csak azt tudom mondani, hogy attól függ, hogyan határozzuk meg Istent. Ha a vallás által leírt Istenben nem hisz a személy, a LERM megismerése után továbbra sem fog hinni Isten vallásos verziójában.
- S: Értem, amit mond, de másra gondolok. Tételezzük fel, hogy az illető nem hisz semmiféle felsőbb hatalomban, hogy a multiversum egy nagy mechanikai formáció, mely valamely, önmagából adódó evolúciós fordulat révén jött létre. Megváltozik-e az ilyen embernek a hite, hogy t.i. létezik egy mindent irányító erő – még ha nem is hívjuk Istennek?
- N: Aki átélte a LERM kísérleteket, meg van győződve, hogy a multiversum minden mérhető dimenzióját áthatja egy egységes intelligencia, mely egyszerre univerzális és egyéni, és ennél fogva abszolút, egyedi, és egyedülvaló.
- Még akkor is egy megrázó élmény, ha hitt Istenben. Át van térítve, függetlenül attól, hogy Isten-hite gyenge, vagy erős volt.
- S: Nagy kár, hogy nem tudta ezt a technológiát magával hozni. Nagyon szeretném átélni.

- Nos, visszatérve az Incunabulához, szeretném azt hinni, hogy hisznek Istenben, és ön azt mondja, hogy ez a helyzet. Így van?
- N: Hisznek ebben az egyesítő hatalomban, melyről beszéltem, és azt gyanítom, hogy ha megkérdeznék erről őket, azt mondanák, hogy ez az intelligens erő vezeti, és talán inspirálja is őket. Nem tudom, hogy Istennek, vagy másnak hívnák. De bízom benne, hogy hisznek abban, amit én egyesítő erőnek nevezek.
- S: De ez nem olyan számukra, mint egy vallás, ugye?
- N: Így igaz. Semmiről nem tudok, ami arra utalna, hogy az Incunabula-tervezők bármilyen vallást követnének, vagy akár egy újat akarnának alapítani.
- S: Nem tudom, miért kérdezek ennyit ma erről, de többet akarok megtudni az Incunabuláról. A téma ellenállhatatlan számomra. És hogy lehet, hogy ön ennyi mindent tud egy ilyen titkos szervezetről?
- N: Ahogy már említettem, az ACIO szorosán együttműködik velük, pénzügyi, és egyéb támogatást kap tőlük, hírszerzési információkat, és a kölcsönös védelmet is beleértve. Ennek a régi kapcsolatnak az eredményeképpen az ACIO igazgatóinak tekintélyes rálátása van az Incunabula tevékenységére. Tizenöt nem tervező, de nagy becsben áll náluk, és évente egyszer-kétszer találkoznak is.
- Tizenöt tisztában van a tervezők elképzeléseivel, és ezt megosztja a LCS tagjaival is. Azt is rendszeresen megvitátjuk, hogyan egyeztessük össze az ő terveiket a miénkkel. Az Incunabula fontos, de nem döntő tényező az ACIO stratégiájában.
- S: Mennyit tud az Incunabula a SZK-ről, és az Ősi Nyíl helyszíről?
- N: Amennyire tudom, nagyon keveset. Tizenöt, nem túl lelkesen, közöl némi információt a közvetlen ki rendelt felügyelővel, de az NSA semmit nem tud a projektről. Van néhány tisztviselő az NSA-n belül, akik tudnak az első műtárgyról, de Tizenöt kérdésessé tette még a létét is, tekintve, hogy az megsemmisítette saját magát, miután elvezette a csapatot a helyszínre.
- S: Úgy érzem a válaszából, hogy hogy bármi legyen is, amit megosztanak az NSA-val, ami az ACIO szintjén történik, arról az Incunabula is tudomást szerez.
- N: Nem. Vannak szűrők. Csak bizonyos, Tizenöt által engedélyezett információk jutnak el a stratégiákhoz.
- S: A Szk-re úgy tekintenek, mint olyan erőre, mellyel számolni kell, nemde?
- N: Már mint az Incunabulának? S: Igen.
- N: A tervezők tudnak róluk, és a létezésükről szóló legendákról is. Említés történik róluk néhány fontos írásban és próféciában, így, még ha az ACIO nem is közölt volna semmit az Új-Mexikói felfedezésről, az Incunabula – és különösen a tervezők – tudnak róluk.
- S: Miért döntött úgy Tizenöt, hogy nem szól az Ősi Nyíl felfedezéséről sem az NSA-na, sem az Incunabulának?
- N: Tizenöt a LCS-ot biztonsági főképpen okokból hozta létre. A BST-t érintő információk a legnagyobb titokban vannak tartva. Tizenöt nagyon reméli, hogy az Ősi Nyíl, és egyéb hasonló felfedezések felgyorsítják majd valamiképpen a BST sikeres megvalósítását.
- Egyszerűen arról van szó, hogy nem akarja felhívni a figyelmet a LCS technológiai fejlettségére. Ha ismernék annak szintjét, a tervezők részletesen tudni akarnának mindenről, és ezeket a technológiákat illetően Tizenöt senkiben nem bízik az igazgatóin kívül.
- S: Mindebben az a tudat a vadító, hogy mindezzel a tudással az univerzumból, földönkívüliekről, globális tervekről, és futurisztikus technológiákról, ön mégis csak egy fogoly.
- N: Jobban szeretem az öntudatos szökevény kifejezést.
- S: Akárhogy is nevezi, bizonyára már egy kissé paranoid az RV (távolbalátó), és az ACIO egyéb technológiáit illetően. Hogy tud elbújni előlük, ha annyira képesek, amennyire ön állítja?
- N: Nem tudom, hogy sikerül-e meglépnem. Nem tartom magamat legyőzhetetlennek, vagy

sérthetetlennek. Pillanatról pillanatra élek, megtéve mindent, hogy átadjam a tudásomat, hogy ön aztán ismertethesse a nyilvánossággal.

Az, hogy valaki otthagya volna az ACIO-t, még soha nem történt meg. Tudom, hogy Tizenöt keres engem, egyszerűen érzem.

- S: Úgy érte, hogy megérzi, ha az RV technológiát alkalmazzák? N: Igen.
- S: Milyen gyakran érzékelte, mióta lelépett?
- N: Ezt nem akarom felfedni, de minden alkalommal érzékelem.
- S: Az interjúink alatt is előfordult már ez? N: Nem. Akkor azonnal abbahagynám.
- S: És ez mit segítene?
- N: Nem szeretném, ha tudnák, miről beszélünk, még általánosságban sem.
- S: Ezért találkozunk ilyen időpontokban? (Megjegyzés: Mindig máshol találkozunk, késő éjszaka, és gyakran a szabadban, jellegtelen környezetben. Ez a helyzet most is.)
- N: Igen. S: Tehát hogyan akar megvédeni engem, és magát?
- N: Szokatlan időpontokban találkozunk, és cserélgetjük a helyeket, legalábbis addig, míg ezeke az interjúkat rá nem teszi az Internetre.
- S: És ettől mennyiben lesz jobb? Tudom, hogy már beszéltünk erről, de egyszerűen nem értem, hogy miért lesz könnyebb, ha ezek az információk nyilvánosságra kerülnek. Úgy érzem, hogy ez csak még jobban feldühíti őket.
- N: Nem lesznek elragadtatva – efelől nincs kétség. Mindazonáltal nem érinti majd őket különösebben, mivel a hatalmon levők egyszerűen nem fogják ezeket elhinni, már ha egyáltalán elolvassák. S: És ez miért van?
- N: Mert bele vannak merülve a saját témáikba, és egyéni drámáikba. Az általam nyilvánosságra hozott információkat nem lehet kategorizálni. Ezek éppen úgy tartalmaznak fizikát és költészetet, mint ezoterikus filozófiát és információkat a MIC-ről (Military Industrial Complex = Katonai Ipari Tömb). És mivel nem lehet kategorizálni, nehéz analizálni. A legtöbbben csak egy érdekes olvasmánynak fogják tartani, és nem többnek.

Ennél lényegesebb, hogy lesz egy hallgatóságos belenyugvás, mert az értelmiség, és az egymással vitatkozó politikai testületek nem érzik felvértezve magukat arra, hogy meggátolják azokat az eseményeket, melyek bekövetkezése látszólag elkerülhetetlen. Mindkét említett csoportban vannak, akik világosan látják az elkövetkező eseményeket, de teljesen tehetetleneknek érzik magukat, hogy meggátolják azokat, és a hallgatásuk a sorsszerűségbe való belenyugvással párosul.

Az Incunabula tervezői, és Tizenöt lesznek azok, akik a leginkább érintve lesznek, és nem azért, mert a sajtó, vagy a politikusok látókörébe kerülnek, hanem azért, mert nem szeretik, ha a titkaikat kiszivároztatják, és – különösen Tizenöt esetében – ezeket az Incunabula tervezői, és az NSA összekötő emberei is megtudják.

- S: Tehát a cél az Incunabula-tervezők, és a főnökének a feldühítése?
- N: Nem. Semmilyen érdekem nincs abban, hogy nehezzé tegyem az életüket. Az egyetlen kellemetlen következmény az a növekvő nyomás és szemrehányás, melynek az alapítói, és tagjaik részéről ki lesznek téve. Ha az információ már napvilágra került, az én személyem már inkább csak elemzés szempontjából lesz érdekes. S: Elemzés?
- N: Az ACIO – és különösen Tizenöt – pontosan analizálni akarják, hogy hol volt a hiba a biztonsági rendszerben, hogy ilyesmi ne fordulhasson elő még egyszer. Mindig ott van a lapangó félelem, hogy egy sikeres lelépést mások követik. Ha elkapnának, még alaposabban tudnák a személyiségemet, a tettet elősegítő vonásokat, a biztonsági rendszerből való kibújás módozatait, és egyebeket analizálni.
- S: Említette az Internetet. Mit akar azzal elérni?
- N: Hozzáférhetővé tenni, amit a SZK hátrahagytak. Az nem veszélyes sem az ACIO-ra, sem az Incunabulára. Csupán pillanatnyi zavart fog okozni, de hamar túl lesznek rajta.

Ahogy mondtam, nyilvánosságra akarom hozni úgy az Ősi Nyíl, mint az összes töb-

- bi helyszín tartalmát. S: További helyszíneket akar találni?
- N: Úgy hiszem, összesen hét van ezekből a Földön. És meg is fogom találni őket.
- S: Pontosan hogyan? N: Erről nem beszélhetek. S: Talált valamit az Ősi Nyíl helyszínén, ami ilyesmire utal?
- N: Ismét mondom, nem akarok erről beszélni.
- S: Okay. Most jut eszembe, hogy a legutolsó alkalommal említette, hogy érdemes lenne a műtárgyról beszélni. Talán most alkalmas lenne az idő erre. Hol akarja kezdeni?
- N: Az egyik legérdekesebb műtárgy az eredeti betájoló szerkezet volt.
- S: Az, amit az új-mexikói egyetem diákjai találtak?
- N: Igen, az minden szempontból egy rejtélyes tárgy volt. S: Mondjon példákat.
- N: Mikor megtalálták, a földön hevert, mintha valaki odahelyezte volna. Nem volt a földbe temetve, ahogy az várható lett volna. A szabad ég alatt volt, az is igaz, hogy Új-Mexikó egy nagyon elhagyatott részén. Mikor a diákok kézbe vették, azonnal élénk hallucinációkat okozott, mely érthetetlen volt számukra.
- S: Milyen hallucinációkat?
- N: Barlang-szerű képződményeket véltek látni. Később kiderült, hogy azok az Ősi Nyíl helyszín képei voltak, de akkor persze ezt még nem tudhatták, és meg voltak tőle rémülve. Így szépen bebugyolálták a tárgyat egy ruhadarabba, berakták a hátizsákba, és elvitték az egyetem egy professzorához, aki megvizsgálta. Ezután néhány órán belül lokalizáltuk a dolgot, és elküldtünk egy csapatot, hogy helyezték biztonságba a műtárgyat.
- S: Pontosan hogyan jutott a tudomásukra a tárgy léte, mivel azt hiszem, az ACIO nem szerepel a telefon-könyvben.
- N: Vannak bizonyos kulcs-szavak, melyeket a telefon-beszélgetésekben, és az e-mailekben figyelünk – különösen a tudományos intézmények kommunikációjánál. Az ACIO egyszerűen csak rátapad erre az NSA által kifejlesztett technológiára, és a földön bármelyik e-mailt vagy telefon-beszélgetést ellenőrizni tudja, melyekben a kulcs-szó szerepel.
- S: Mint „idegen”, vagy „földön kívüli”?
- N: Igen. A valóságban kicsit másképp működik a dolog, mivel az ACIO dönti el esetenként, hogy hány karaktert – e-mail esetén, vagy mennyi időt – telefon-beszélgetés alkalmával, akar vizsgálni a kulcs-szó két oldalán, és utána esetleg kiemel egész mondatokat, vagy akár paragrafusokat, hogy világossá tegye a szövegösszefüggéseket. Specifikus valószínűség-számítások után, a kiemelt részt elküldik az ACIO elemzőinek, akik aztán még alaposabb technikákkal vizsgálják a szövegekörnyezet, és a tartalom közötti összefüggéseket. Mindez néhány órán belül lezajlik.
- S: És mindezen vizsgálatok után önök lecsapnak, és megszereznek bármit, amit akarnak?
- N: Ennek a módszernek a révén tettük a legfontosabb felfedezéseinket, mióta ezt bevezettük, és az ACIO mindig az adott esethez igazítja a cselekvési tervét. A mi esetünkben kiküldtek néhány személyt a professzorhoz, akik az NSA embereinek adták ki magukat, és egy eltűnt kísérleti fegyvert kerestek. Elhitették a professzorral, a legbölcsebb, ha átadja a tárgyat, mivel az bármely pillanatban aktiválódhat.
- S: Ez meglep. Nem gondolkozott el azon, hogy hogyan jutottak a tárgy nyomára?
- N: Biztos, hogy megtette, de a kiküldött emberek kihasználják azt a sokkhatást, amit a megjelenésük okozott, és egyébként is magasan képzettek a pszichikai hatások terén. Azt hiszem, hogy a professzor maximálisan együtt működő volt, és a műtárgyat minden különösebb ellenvetés nélkül megkapták.
- S: Ha felhívnám ezt az egyetemet, megerősítenék a történeteket?
- N: Nem. Minden ilyen eseményt egy évig „zárolnak”. Ez az ACIO terminológia annyit jelent, hogy szerződéseket íratnak alá, és az érintett minden fajta kommunikációját egy éven át figyelik, hogy biztosak lehessenek az engedelmes magatartásban.
- S: Tehát, mert aláírtak egy papírt, nem fognak erről beszélni? Ez elég furcsa lenne.

- N: Tudja, mi jár árulásért?
- S: Tudom, hogy elég meleg dolog, de különösnek találom, hogy egy professzort meg lehessen egy szerződéssel félemlíteni. A diákokat is „zárolták”? N: Igen.
- S: Okay, térjünk vissza a műtárgyhoz. Mi történt, miután megszerezték? És mi volt az ön szerepe?
- N: Én lettem annak a csapatnak a vezetője, melynek a feladata lett a műtárgy feltárása, belső Sanitaire-programunk segítségével. Mit tud ez a program?
- N: Valahányszor egy feltételezett földön kívüli tárgyat találunk, ezen a Sanitaire-folyamaton esik át, vagy ahogy mi hívjuk, az „Í-lépések”-en, mely egy négy lépéses elemzésből áll. Az első a Szemle (Inspection), mely során megvizsgáljuk, és feltérképezzük a tárgy külsejét. Ezután jön a következtetés (Inference), ekkor értékeli az első lépés eredményeit, és meghatározzuk a tárgy lehetséges felhasználási területeit. A következő fázis a behatolás (Intervention), mely a tárgy esetleges védelmi, vagy biztonsági rendszerének hatástalanítása. Az utolsó lépés a megszállás (Invasion), mely annyit jelent, hogy megpróbálunk hozzáférni a tárgy belső rendszeréhez, és rájönni, hogyan működik.
- S: Ennél a műtárgynál ez mennyire volt nehéz?
- N: Ez egyike volt a legnehezebb feladatoknak eddigi működésünk során. S: Miért?
- N: Egy különleges feladatra készítették, és bármely más esetben semmiféle behatásra nem reagált.
- S: A hallucinációkat ön nem látta?
- N: Tudtunk róluk a diákok elbeszéléséből, de a laboratóriumban ennek semmi nyomát nem tapasztaltuk. Arra gondoltunk először, hogy a tárgy szokatlan volta váltotta ki.
Csak később jöttünk rá, hogy a tárgy külsején látható nagyon finom vonalak egy három-dimenziós térképet ábrázolnak. Mikor ezt rávetítettük a tárgy feltalálási körzetéről készült térképekre, világossá vált a dolog. Egy tájoló szerkezettel álltunk szemben.
A hallucinációk csak két feltétel együttes megléte esetén voltak észlelhetőek. Először, hogy a tárgy a rajta ábrázolt térkép koordinátáin belül legyen, és másodszor, hogy egy emberi kézben legyen, mikor is a vezető funkció aktiválódott.
- S: A hallucinációkat nevezi vezető funkciónak? N: Igen.
- S: És az egész folyamat során ön nem tudta, hogy a tárgy honnan került ide, igaz?
- N: Tudtuk, hogy földön kívüli eredetű, és azt is hogy szándékosan tették oda.
- S: Ki tette ezt, ön szerint? N: A Központi Faj képviselői. S: Tehát mi történt azután, hogy a tárgy célja világossá vált?
- N: Egy csapatot küldtek a helyszínre, és mi csak követtük a szerkezetet az Ősi Nyíl belső teréig, melyet már ismer.
- S: Korábban azt mondta, hogy ez a tárgy volt a leginkább bámulatra méltó az összes közül. Ha az csak egy egyszerű tájoló szerkezet volt, akkor a többi elég közönséges lehetett.
- N: Helyesebben, nem mondhatom, hogy az volt a legérdekesebb, mivel a dezertálásomig még nem vetettük alá a többi talált tárgyat az „Í-vizsgálatok”-nak, de egy rendkívül fejlett technológiájú, és talán a legrejtélyesebb tárgy volt, mellyel valaha is találkoztunk. Például, mikor a csapatunk egy bizonyos távolságra került a helyszíntől, a tárgy egy meghatározhatatlan energiaforrás hatására aktiválódott, és átvizsgálta a csoportot. Szó szerint átfésülte az agyunkat és a testünket, feltehetően, hogy megállapítsa, hogy alkalmasak vagyunk-e a helyszín felfedezésére.
- S: És alkalmasak voltak?
- N: Ez később már nem került szóba, de azt hiszem, mindenki meg volt győződve, hogy ellenkező esetben a helyszínt, és a csapatot is megsemmisítette volna. Az adott helyzetben csak saját magát semmisítette meg.
- S: És önnek fogalma sem volt arról, hogy ez a szerkezet mire képes, mikor vizsgálta?
- N: Egyáltalán nem. A burkolata a legáthatóbb analízisnek is ellenállt. Nagy csalódás volt.

Az is igaz, hogy a 23. kamrában talált műtárgy legalább ennyire kihívó volt, és jelentősen több energiát igényelt az Í-vizsgálatok sikeres befejezése.

S: Csak ez a két műtárgy ment át ezeken a vizsgálatokon?

N: Igen, legalábbis a távozásomig. Mindegyik kamrában volt egy műtárgy, de az, amelyet a 23. kamrában találtunk, tűnt a legizgalmasabbnak. S: És miért?

N: Emlékszik, hogy a helyszín belsejét egy hélix-alakú konstrukcióként írtam le? S: Igen.

N: A legfelső kamra volt a huszonharmadik, és ott találtuk az optikai lemezt. Míg a többi kamrában lévő műtárgyak a tájoló szerkezethez hasonlítottak, a 23. kamrában az optikai lemez külleme már ismerősebb volt, és úgy gondoltuk, hogy az az egésznek a kulcsa.

S: Azért, mert annyira különbözött a többi műtárgytól?

N: Igen. És az volt a legfelső kamra, és egyedülálló módon csak azt nem fejezték be.

S: Azt tudom, hogy minden eddigi információ, amit közölt velem, a lemezről származik, de valami olyasmit is mondott, hogy valami utalhat másik hasonló helyszín hollétére. Lehet erről tudni valamit?

N: Olyasmit nem találtunk, mely utalna a másik hat helyszín elhelyezkedésére. Mindazonáltal, azt hiszem, hogy az információkba bele vannak kódolva a következő helyszín koordinátái. S: Úgy gondolja, hogy van egy előre meghatározott sorrend? N: Igen.

S: Tudna valami körülírást adni, hogy hol lesz a következő helyszín?

N: Abban az esetben, ha megígéri, hogy csak akkor hozza nyilvánosságra ezeket az interjúkat, ha előzőleg engedélyt adok rá. Megegyeztünk?

S: Természetesen, megteszem, amit kér.

N: Van egy ősi templom Peruban, egy Cusco melletti településen, Sacsayhuamanban. Valaott fogják megtalálni a következő helyszínt.

S: És tudja, hogy pontosan hol, vagy csak megközelítőleg?

N: Azt hiszem, hogy ismerem a pontos koordinátákat, de ezeket nem árulom el.

S: Ez az ön hazája, igaz? N: Igen nem messze onnan nőttem fel.

S: Volt már annál a helyszínnél? N: Nem, de eléggé ismerős vagyok Cuscóban.

S: A következő kérdésemet valószínűleg nem a legtisztább jóhiszeműség motiválja, és megértem, ha nem válaszol rá, de miből gondolja, hogy a Központi Faj megalkot egy védelmi rendszert a Földön, és annak megtalálását és aktiválását aztán rábízta egy olyan szervezetre, mint az ACIO.

N: Nem hiszem, hogy ez lenne a helyzet. S: Talán ön a kiválasztott? N: Erről még nem nyilatkozhatok. S: De önnek fontos szerepe van ebben? N: Nagyon remélem.

S: Okay, jön a következő bal kanyar. Miért engedik meg öt embernek – az Incunabula tervezőinek – hogy meghatározzák az emberiség sorsát? Ez öt ember, és vagyunk öt milliárdan. Senki nem választotta meg őket, a valóságban senki nem tudja, hogy kik ők, mik a terveik, milyen tudással és képességekkel rendelkeznek, és hogy tényleg a javunkat akarják-e.

A mai történetét hallgatva, felháborítónak találok, hogy öt ember – és most mindegy, hogy mennyire jó szándékúak – határoz az emberiség sorsa felől, és még azt sem tudják, hogy kik ők! A politikusokat legalább látom, hallom beszélni a TV-ben, és képet alkothatok a személyiségükről. Ez nem rossz dolog. Hogy aztán mindig, mindent elhiszek-e nekik, az egy másik történet, de úgy hiszem, hogy akikre idáig voksoltam, azok mind jó, és megbízható emberek.

N: Mikor azt mondta, hogy „megengedik nekik”, kikre gondolt?

S: A Központi Fajnak nincs ehhez semmi hozzáfűznivalója? Ahogy az elmúlt alkalommal mondta, a hét helyszín együttesen alkot egy védelmi rendszert. Ugyanők elhelyezték a tájoló szerkezetet olyan módon, hogy az ACIO simán rátalálhasson, mely azt jelenti, hogy jelenleg is kapcsolatban vannak velünk. Nem kellene megengedniük, hogy az ACIO-nak ekkora hatalma legyen az emberiség felett.

N: Hadd próbáljam ezt kissé megmagyarázni.

Az elnökök és szenátorok, kongresszusi emberek és kormányzók, elnöki tanácsadók és katonai vezetők, jönnek és mennek, más szóval néhány évig van a dolgokba beleszólásuk, aztán átadják a helyüket másoknak. Tevékenységük az új bírák kinevezésére, a törvényhozás, vagy törvénymódosítások rövid távú alakítására korlátozódik. Figyelmük annyira a közeljövő politikai eseményeire összpontosul, hogy szem elől tévesztették a hosszabb távra való tervezés fontosságát.

Az Incunabula tervezők élvezik az állandóság biztonságát, és teljes figyelmüket az emberiség hosszú távú problémáira irányíthatják. Így működik az Incunabula. Biztosítják a folyamatosságot korunk, és az elkövetkező három generáció kora között. Ezzel azt is biztosítják, hogy nem befolyásolják őket a különféle egyedi érdekek rövidlejáratú célkitűzései.

Ami azt illeti, hogy ki "engedi meg" nekik ezt, azt mondanám, hogy senki. Senki nem ellenőrzi őket, legalább annyira nem, mint Ahogy Tizenötöt, és a LCS-ot sem.

S: Most akkor mi van a Központi Fajjal? Igaz lehet-e az állítás, hogy tudnak a tervezőkről, és figyelik őket? Úgy rémlik, valami olyasmit mondott korábban, hogy az egyesítő erő, vagy Isten, kapcsolatban áll velük, vagy ilyesmi. Vagy nem ezt mondta?

N: Úgy értettem, hogy az Incunabula tervezők hisznek ebben az erőben, mely minden életet egyesít időn és téren át. Nagyon erősen hisznek személyes elhivatottságukban, és hogy máskülönben nem lettek volna kiszemelve a tervezői tevékenységre. Dacára a névtelenségnek, ez egy rendkívül nagyra becsült pozíció.

Semmi kétségem nincs, hogy a Központi Faj tud a tervezőkről, és lehet valami befolyásolás, vagy információ csere is. Nem tudom. Ahogy mondtam, információim a tervezőkről kizárólag Tizenötötől származnak.

S: Tehát lehetséges, hogy mindezt Tizenöt találta ki?

N: A tervezőket illetően? S: Nem lehetséges?

N: Nem. Az lehet, hogy nem helyesen értékeli a dolgokat, habár ez valószínűtlen. Tizenötnek az a képessége, mellyel beméri valakinek az egyéniségét, egészen különös. Jobban ért az emberi pszichéhez, mint a vonatkozó tankönyvek írói. Úgy hiszem, hogy lehetetlen feladat elé állítaná a tervezőket, ha át akarnák verni a tudta nélkül.

S: De azt mondta, hogy sohasem találkozott a tervezőkkel - csak Tizenöt....

N: Megértem a kételyeit a dolog valóságtartalmát illetően. Ha adhatnék neveket, vagy bármi más fogódzót, melyeket le lehetne csekolni, megtenném. Vannak szervezetek, melyek elérnek egészen az Incunabuláig, és kutathatók, és lenyomozhatók. Sok újságíró és kutató megtette már ezt, például a Szabadkőművesek, és a „Skull and Bones” (koponya, alul a keresztbe tett csontokkal) esetében, és némelyikük figyelemreméltó eredménnyel. De ezek soha nem érdeklődtek a szélesebb összefüggések iránt, és hogy ki irányítja azokat a nagyobb, még kevésbé észlelhető erőket, melyek az Erőtriászt alkotják. S: De miért?

N: Nincs fogódzó. Nincs kutatási felület. A szervezet nem véletlenül elvont, és alakatlan.

S: De hát nem Clinton vagy Blair az akik valójában a szálakat igazgatják? Hogy lehet az Incunabulának nagyobb hatalma ezeknél, akik új törvényeket írnak alá, vagy döntenek arról, hogy hadat üzenjünk-e vagy nem. Ez nekem magas.

N: Egy demokráciában minden a konszenzuson múlik, és a játék arról szól, hogy hogyan lehet ezt a konszenzuális közvéleményt úgy alakítani, hogy a kívánt célra irányuljon. Ha hasonló hullámhosszon vannak az emberekkel, ez elérhető. Ellenkező esetben a politikai akarat holtpontra jut. Minden ország vezető elitje – hacsak nem olyan ország, mint É-Kórea - tisztában van ezzel a ténnyel, és a nemzeti vezetők elég képzettek ahhoz, hogy ezen szabályok keretei között tevékenykedjenek.

Igen, a világ országainak vezetői látszólag nagy hatalommal rendelkeznek, de az valójában nem hatalom, hanem agresszió. Az igazi hatalom az olyan tettekben tükröződik, melyek az emberiségnek a természetet illető pozícióinak a javítására, és az azt fenyegető roppant veszélyek elhárítására irányul. A kulcs szó az emberiség, mely az egyes emberek

kollektív lelkének felel meg. Nem az etnikai, vagy földrajzi hovatartozás függvénye.

A világ vezetői, céljaik elérése érdekében erőszakot alkalmaznak, mely mindig tartalmaz egy egészséges adag állami szintű kapzsiságot, és hatalmi mániát. Az emberiség, mint olyan, nem része törekvéseiknek. Hatalmuk, - ha így akarja nevezni – egy olyan kis csoport belső politikai fanatikus kollektív akarata, akik az ebből a hatalomból származó előnyöket elsősorban saját maguknak, aztán az országnak, és csak ezután a polgároknak akarják biztosítani.

S: Ez a politikai rendszerünk elég kemény kritikája, ha jól értem, amit mind.

N: Úgy tűnik, elég jól megértett.

S: Tehát politikai vezetőink nem rendelkeznek igazi hatalommal, mert olyan államügyekkel vannak elfoglalva, melyekben az emberiség, mint olyan, nem kap szerepet?

N: Próbálja megérteni, hogy nem annyira az egyéni vezetőket hibáztatom, mint az elmaradott államberendezkedést, melynek szinte egyetlen tartópillére a patriotizmus.

S: Most azt mondja, hogy a patriotizmus a probléma? Össze vagyok zavarodva.

N: A patriotizmus egy állami katalizátor. Egy olyan eszköz, mellyel a polgárokból valamiféle reakciót lehet kicsalogatni. Ezzel szoktak a vezetők is operálni, ha valami kihívás, vagy fenyegetés éri az államot. Ezzel a jelszóval háborúztak, és magyarították az agressziót. Ez az ideális eszköz, mellyel az állam biztosítja polgárainak támogatását.

Az a véleményem, hogy a polgárok azonosítása az állammal, vagy a patriotizmussal, a legnagyobb akadálya annak, hogy érdemben lehessen az emberiség általános problémáival foglalkozni. Az egyéni vezetők ennek a rendszernek a foglyai, mely a gyengébb államok gyarmatosítására használható módszerré tökéletesedett.

S: Azt hiszem, hogy az agyam már csak egy kérdés megtárgyalására képes. Okay?

N: Ahogy gondolja.

S: Ebben az egész mai beszélgetésben – mely túlnyomó részt az Incunabuláról, vagy helyesebben a világ hatalmi szerkezetéről szolt, - nem sok szó esett a spirituális vetületről. Furcsán személytelennek, és minden spiritualitást nélkülözőnek hangzik az egész, ha jó szót használok. Jól érzem?

N: Ami jelenleg történik világunkban, az az, hogy hogyan lesz egy államiságból egyediség. Ez egy állomás a fejlődés útján. Az embereknek maguk mögött kell hagyni a „hazafiúit”, „elhiszem, amit mondanak” mentalitást, és felemelkedni gondolatban arra a szintre, ahol befogadják, és átölelik az emberiség teljes közösségét. Ez irdatlan vezetői képességeket igényel, mert a népességnek egy olyan vízvonalra van szüksége, mely kitörli az emlékezetét.

S: Egy pillanat. Mit ért a memória kitörése alatt?

N: Van az emberek pszichéjében egy tartós emlékezet – különösen a gyengébb kultúráknál, melyeket erősebb nemzetek leigáztak. A világ gyenge népeinek ezek a fájdalmas sérelmei mély nyomokat hagytak a kollektív emlékezetben. Életbevágóan fontos, hogy ez az emlékezet el legyen törölve, vagy meg legyen tisztítva, hogy az emberiségnek közös kormányzati, és más, alapvető szervei lehessenek.

Ez az esemény lehet megrendezett, vagy létrejöhet természetes módon, de általános a vélemény, hogy egy ilyennek be kell következnie, mely egyesíti a világ népeit, és ennek során minden ember memóriáját törli, de különösen azokat, melyek korábban kolonizációs törekvések áldozatai voltak.

S: Azt mondtam az előbb, hogy már csak egy kérdésre vagyok jó, de mint újságíró nem tudok ellenállni ennek a gondolat-vonalnak. Milyen eseményre gondol, például?

N: A legvalószínűbb – melynek globális kihatásai vannak – egy energia-hiány.

S: Ezt már mondta, de ez nem okozna még nagyobb súrlódást a világban államai között?

N: Ha a megfelelő módon kezelik, nem. Az a fajta energia-hiány, melyre gondolok, a a valószínűség minden viszonylatában megsemmisítő hatásokkal járna. Az összes infrastruktúra

érintve lenne, és ez kemény, és állandó lenne. Ilyen körülmények között szükségessé válna egy világszervezet létrehozása, mely a termelés szabályozásával, és a megmaradt anyagi javak elosztásával párhuzamosan egy jól szervezett kutatómunkát irányít alternatív, és megújuló források biztosítása érdekében.

A kulisszák mögött az Incunabula az emberek egyenlőségének visszaállításával segítene létrehozni ezt az eseményt. Az eltérő érdekek, és a domináns erők felett állna, és örködné a méltányosság felett. Ez a méltányosság az emberiség vezető szerveként a globalizáció elsődleges erejévé tenné, és az összes ember memóriája – szóképpel élve – törlődne.

S: Ez lenne a válasz arra a kérdésemre, hogy hová lett a spiritualitás?

N: Nem, úgy tűnik, egy kissé eltértem a tárgytól.

A témával kapcsolatban mentségemre szeretném felhozni, hogy amiről beszélek, az a szélesebb összefüggés, és bárki is olvassná a jövőben ezeket az interjúkat, ne feledkezzen el erről. A körülményeknek, és a rendelkezésre álló idő szűkösségének köszönhetően nem tudok erről részletekbe menően beszélni. Ezek a részletek léteznek, és ha valakinek lesz alkalma ezeket jobban szemügyre venni, jobban megérti majd a mondanivalómat.

Most a kérdéssel kapcsolatban. A spirituális elem erősen jelen van a mai témában. Ha összegezni akarnám, az emberi haladás tervének nevezném. Az emberiség a fejlődés egyik szintjéről a másik felé halad.

A fejlődés során az emberek sokkal fejlettebbé válnak, technológiai szinten szólva sokkal kifinomultabb vizuális-, hang-, és intellektuális információk több-szintű feldolgozására lesznek képesek. A számítógépek alapvető szerepet játszanak ebben a folyamatban.

Ezzel egy időben az emberi lény az államiságból adódó elkülönültségből a globalizáció kínálta egység felé is elindul. Ez egy teljesen más, de összefüggő nyomvonal. Az emberiség egyesül, még ha nem is így látszik a háborúk és konfliktusok miatt. Mindez kis lépésekben történik majd. S: És a spiritualitás?

N: Igen, köszönöm. Ez a két vonal vezeti el az emberiséget ahhoz, amit a SZK úgy neveznek, hogy a Nagy Kapu. Ez az emberi lélekkel való kapcsolat felvétel folyamata lesz, mely százfelé töredezett, és szétszóródott bolygónkon, mint színek, kultúrák, nyelvek, és földrajzi különbségek, de amely most a megmásíthatatlan újraegyesülés folyamatában van.

Ez a spirituális vetület, és ez mindenre hatással van az életünkben. Kollektív létünk minden egyes atomján áthatol, egy egyelőre még nem ismert rendeltetéssel átítatva.

S: Az előbb említette a Nagy Kaput. Az micsoda?

N: Az optikai lemezen talált fogalmi szótárban szó van róla.....

S: Én elolvastam ugyan ezt a részt, de csak egyszer, de nem nagyon ragadt meg. Kifejtené megint, ha megkérném?

N: A Nagy Kapu – a SZK szerint – az emberi lélek félremagyarázhatatlan, tudományos felfedezése lesz. S: Hasonló a LERM-hez, nem?

N: Hasonló, azzal, hogy a LERM inkább az egyesítő erő meglétét demonstrálja, és a létezés minden dimenzióját áthatja. Ha úgy tetszik a Spirit létét bizonyítja. Az emberi lélek most még láthatatlan a technológiánk számára.

S: Azt akarja mondani, hogy a kettő nem ugyanaz? Én mindig úgy hittem, hogy ez a két fogalom ugyanazt a jelenséget takarja.

N: A lélek, vagy amit a SZK úgy hívnak, hogy a Teljesség Navigátora, az Első Forrásból (Istenből) magából származó szikra, egyedi, halhatatlan, egyéni személyiségbe különülve. A Spirit inkább a kapcsolatot biztosító erő, mely egyesíti a lelket az Első Forrással, és minden más lélekkel.

S: Nem biztos, hogy követni tudtam, de ennek az is oka lehet, hogy az agyam telítődött, és semmi nem képes áthatolni a vastag koponyacsontomon. Egyébként, milyen gyakorlati előnye lesz, ha ezt a Nagy Kaput felfedezik?

N: Minden, ami elválaszt bennünket egymástól, - mint az államokba tömörülés, vagy elmara-

- dott szemlélet – el fog tűnni ez után a letagadhatatlan bizonyíték után.
- S: Miért változna meg az ember alaptermészete – mely sok százezer év alatt formálódott – minden átmenet nélkül a tudománynak arra az eredményére, mely bebizonyítja a lélek létezését? Nem tartom ezt nagyon reálisnak.
- N: A SZK szerint ez az emberiség kijelölt fejlődési pályája, és a Nagy Kapu felfedezése egy bolygón élő faj eredményeinek a betetőzése. Megteremti a feltételeit annak, hogy lebontsuk azokat az akadályokat, melyek elválasztanak bennünket, legyen az faj, szín, forma, földrajzi elhelyezkedés, vallás, vagy bármi más. Ott találjuk magunkat a tudomány lencséjébe bámulva, és azt látjuk, hogy minden ember belső építőanyaga ugyanaz – bárhogya is nevezzük – és igazából ez határozza meg lényünket, és képességeinket.
- S: Tehát minden, amiről ma beszéltünk... az emberiség globalizációja, ebben a felfedezésben csúcsosodik ki? N: Igen
- S: És az Incunabula tervezői ott lesznek, és várnak már bennünket. Ez is a terv része?
- N: Nem tudom, hogy lesz-e szerepük az új világban. Talán igen, talán nem.
- S: Ha egy valaki átéli ezt a Nagy Kapu élményt, és tudatosul benne, hogy életük és testük egy lélek „gyártmánya”, nem fogja ez alapvetően megváltoztatni az életüket? Ha elkezd gondolkozni az ebből folyó lehetőségekről, azok eléggé ijesztőek. Mi van, például, ha valaki látja, hogy valójában nem halhat meg. Megszüntetheti ez a halálfélelmet? Ennek folytán esetleg könnyörtelenebbek, veszélyesebbek, és bátrabbak lesznek.
- N: Lehetnek ilyenek is. Kétségtelenül sokféle reakciója lehet a dolognak, és nem állítom, hogy tisztában vagyok ezekkel.
- S: Amit még érdekesnek találok ebben az egészben, az a vallás szerepe a tudomány vonatkozásában. Úgy tűnik, hogy a vallás mindent megtett, hogy meghatározza a lélek fogalmát, és kudarcot vallott. Bármi lett legyen is az, a hitre alapozták, és így ez a modell nem állhatja ki az állandóság próbáját. A Nagy Kapu tudományos felfedezés, és nem vallásos. Igy van? N: Igen.
- S: Tehát a tudomány kap egy esélyt. Mi van, ha csődöt mondanak? Lehet, hogy az egész dolog természete annyira illékony, annyira rejtett, hogy a tudomány sem ér el eredményt? Vannak például olyanok, akiknek hiába mutatok meg valamit, mégis teljes erőből tiltakoznak ellene. Hogy lehet valakit meggyőzni, aki nem akar látni?
- N: Úgy kell a Nagy Kaput elképzelni, mint a vertikális időszávon nyíló csatlakozási felületet. Ennek felfedezése valamikor a 21. században várható. Nem ismerem minden részletet. Nem tudom, milyen hatással lesz a személyre. Igaza lehet: lesz, aki elfogadja, és lesz, aki nem. Csak annyit tudok, hogy ez része az emberiség számára kijelölt útnak.
- S: A SZK szerint? N: Igen. S: Tudta ezt már a Fogalmi Szótár olvasása előtt is?
- N: Hogy tudtam-e a Nagy Kapu létezéséről?
- S: Igen, és az emberi lélek létének bizonyítására szolgáló technológiáról. Foglalkozott ezzel valaha is az ACIO? N: Nem.
- S: Bárki más foglalkozik ezzel mostanság? N: Amennyire tudom, senki.
- S: Ha senki nem foglalkozik velem, ki fogja felfedezni?
- N: Ezért akarom az egész anyagot nyilvánosságra hozni. A SZK anyaga azért lett megalkotva, hogy aktiválja azokat a most születendő lelkeket, melyek tevékeny szerepet fognak játszani a Nagy Kapu felfedezésében, és elterjesztésében.
- S: Azt jelentené ez, hogy lelkek fognak inkarnálódni, külön ezzel a céllal?
- N: Igen. Nagyon fejlett lelkek fognak az elkövetkező három generáció során inkarnálódni, akik megtervezik, kifejlesztik, és alkalmazzák majd a Nagy Kaput. A SZK főképpen ebből a célból helyezték el ezeket a katalitikus anyagokat a hét földi helyszínen.
- S: Úgy rémlik, mintha azt mondta volna, hogy ezek egy védelmi fegyvert képeznek.
- N: Ez az egyik szerepük, de van más is. Úgy hiszem, hogy az a művészi arculatában rejtőzik. Kódolva vannak. A tudatosság katalizátorai. Saját tapasztalataim győztek meg erről.

S: Sokat elolvastam már az írásokból, hallgattam a zenét is. Tetszenek, de semmit nem katalizáltak bennem. Semmi olyan érzésem sincs, hogy részt kellene vennem a Nagy Kapu kialakításában, vagy hasznosításában, nem mintha szellemi kapacitásom egyáltalán alkalmassá tenne erre a szerepre. N: Talán más szerepet kap majd.

S: Vagy egyáltalán nem lesz semmilyen szerepem. Talán bizonyos képességeknek már meg kell lenni az emberben, mielőtt még az anyag bármit aktivál. Az én esetemben, azt hiszem, nincs mit aktiválni.

Nos, dacára annak, hogy hajlamos lennék jobban beleásni magam a Nagy Kapu témakörébe, az az érzésem, hogy az agyam elérte teljes kapacitását erre az éjszakára. A legközelebbi alkalommal többet beszélünk majd erről, okay? N: Részemről rendben.

S: Akar még valamit mondani, mielőtt befejezzük?

N: Igen. Ha ön, az olvasó, elgondolkozik azon, hogy ezek az Incunabuláról szóló információk hogyan függnék össze a különféle olyan összeesküvés-elméletekkel, mint az Új Világrend, a hírszerző társadalom, az Illuminátusok, a Szabadkőművesek, és a világ egyéb feltételezett titkos társaságai, tisztelettel kérem, hogy függesszék fel előítéleteiket ezen csoportok motivációi vonatkozásában.

Ezek nem ördögi csoportosulások, dacára a sokszor róluk festett képnek. Ugyanúgy vannak gyerekeik és családjuk, mint önöknek, és ugyanúgy örülnek és bánkódnak, ahogy önök. Emberi lények, olyan gyengeségekre való hajlamokkal, mint a bűn vagy kapzsiság, de ugyanakkor jelen van bennük egy, a világ jobbítására törekvő erős energia, és csak annak megítélésében lehet eltérés, hogy az milyen legyen.

Ha az olvasó mindenképpen alkotni akar magának egy ellenpólust, ez szíve joga. De amiről ma beszéltünk, túl fajsúlyos ahhoz, hogy ne vegyük nagyon komolyan. Megérdemlik az önök teljes figyelmét, és ítéletalkotását. Vizsgálódjanak csak egy kicsit a világ energiatartalékait illetően. Ha más számokat kapnak eredményül, annak az az oka, hogy az ACIO jóval fejlettebb technológiát használ, mint az olajipar, de így is nyilvánvaló lesz az általános helyzet.

Ahányszor csak olvassa ezeket az interjúkat, gondoljon a napi eseményekre. Látni fogja, hogyan halad a terv előre. Lesznek esetleg vargabetűk, de a fővonal az, amiről beszéltem. Nem véletlenül, vagy a politikusok szeszélyei folytán tart arra a világra, amerre tart. Ezek az események mind az Incunabula-tervezők jól átgondolt szervezésének eredményei.

Nyugtalanossággal töltheti el, hogy nem a saját választása szerinti jövő van ön előtt, de ha bármiféle befolyást szeretne erre, úgy meg kell szereznie a megfelelő tudást arra nézve, hogy valójában miféle erők határozzák meg a jövőnket. Ez a szabad akarat univerzuma. Nincsenek angyali lények, akik kezükben tartják a Föld sorsát. Nincs emelkedett mester, aki meghatározná az egyén, vagy az emberiség megvilágosodásának az útját.

Ha valójában ki akarja fejezni, és alkalmazni szabad akaratát, az legyen a személyes vallása, hogy megismeri a tényeket. Tanuljon meg a média és a politikusok meséi mögé látni, és levonni a saját következtetését. Legyen kételkedő mindennel szemben, ami a politikai szinterről hangzik el, különösképpen, mikor a hazafiságára apellálnak. Ez egyike a legbiztosabb jeleknek, hogy legyen óvatos azzal kapcsolatban, amit mondanak önnek.

Mikor ellenségekre mutogatnak – különösen újakra – vizsgálja azoknak a motivációit, akik ezt mondják. Vegye számba a tényeket. Igazolja feltevéseit. Mindnyájuknak nyomozókká kell válniuk, és elsajátítani a kutatás, és elemző vizsgálat módszereit, ha részt akarnak kapni a globalizáció mozgalmában.

Lehet, hogy megszerzett tudása és megértése egy millimétert sem fog az emberiség sorsán változtatni, de jobban képessé lesz majd ennek az útnak a részévé válni, és megérti, hogy merre tart az emberiség, és miért.

Azoknak pedig, akik a saját útjukat akarják járni, és azt gondolják, hogy a globalizáció csak fantazmagória, csak azt tudom mondani, hogy az elkerülhetetlen. Az igazi lé-

nyegünk külső megnyilatkozása lesz, mely révén legmélyebb énünk körül egyesülünk, jelenlegi sajátos nemzeti, vagy vallásos hitünk külső formái okozta elkülönülésünk helyett.

Az az érzésem, hogy ezzel mindenki tisztában van bizonyos mértékig, de ami az embereket aggasztja, az az egyesülés módja. És ebben osztom az aggodalmukat. Ha közlik mindannyiunkkal a tervet, és megértjük, hogy a végcél valami olyan, ami egy ragyogó jövőt tár az emberiség elé, mindnyájan siettetni fogjuk ennek a célnak az elérését, megbízva abban, hogy a választott módszer mindenkinek a legjavát szolgálja.

Befejeztem, Sarah, köszönöm a türelmét.

S: Köszönöm a beszélgetést.